ΖΗΤΩ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ! ΔΟΞΑ ΚΑΙ ΤΙΜΗ ΣΤΟΥΣ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΣΙΚΑΓΟΥ

Περίπτωσις δημιουργίας δευτέρου Ἐπικουρικοῦ Ταμείου δὲν ὑπάρχει. Ἡ Διοίκησις νὰ προβῆ εἰς τὴν ἀσφάλισιν τῶν ἐκ τῆς τ. Τρ. Ἀθηνῶν προερχομένων εἰς τὸ ἤδη ὑπάρχον, ὡς ἐπανειλημμένως ἔχομεν εἰσηγηθῆ. Ἡ καθ' ὅλα προσαρμογὴ τοῦ Καταστατικοῦ εἶναι ἁπλῶς ζήτημα χρόνου.

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 1 ΜΑΙΟΥ 1960

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Γραφεῖα: ΡΟΥΖΒΕΛΤ (Ἀκαδημίας) 60 — Τηλ. 613.859 | ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ | Περίοδος Β΄ — Ἀριθ. φύλλου 207 (302)

ΟΛΟΙ ΕΙΣ ΤΙΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΤΙΚΕΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΤΟΥ Ε.Κ.Α. ΔΙΑ ΤΙΜΑΡΙΘΜΙΚΟΥΣ ΜΙΣΘΟΥΣ & ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΝ ΤΩΝ ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΝΟΜΩΝ

Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΣΙΚΑΓΟΥ

Ἡ αἱματοβαμένη πρωτομαγιὰ τοῦ 1886 εἶναι γνωστή. Ἔχει ὑμνηθῆ τόσον ἀπὸ ἐκείνους ποὺ τὴν πιστεύουν, ὅσο καὶ ἀπὸ ἐκείνους — δὲν μποροῦν νὰ κάμουν ἀλλιῶς—οἱ ὁποῖοι ἂν ζοῦσαν στὴν πόλι ποὺ συνέβησαν τὰ γεγονότα καὶ τὴν ἴδια ἐποχή, εὐχαρίστως θὰ τραβοῦσαν τὸ σχοινὶ ποὺ κρέμασε τὸν Σπὶς καὶ θὰ πίεζαν μὲ λύσσα τὴν σκανδάλη ποὺ κύλησε στὸ χῶμα ὅλες ἐκεῖνες τὶς χιλιάδες τῶν μαρτύρων τῆς ἐργατικῆς τάξεως, οἱ ὁποῖοι ὕστερα ἀπὸ τὰ γεγονότα ἐκεῖνα ποὺ ἀπετέλεσαν τὸ στίγμα τῆς προοδευμένης ἀνθρωπότητος ἐβάδισαν πιστὰ στὰ ἴχνη τῶν πρωτομαρτύρων.

Οἱ ἡγέται τῆς ἑλληνικῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως ἔχουν πολλὰ χρόνια ποὺ δὲν ἀπέδωσαν **τὴν** πρέπουσα σημασία καὶ σοβαρότητα εἰς τὴν ἐπέτειο **αὐτή, τὰ** γεγονότα τῆς ὁποίας συνετάραξαν μία κοσμοκρατορία, ὅπως ἀκριβῶς ἡ ἐξέγερσις τῶν δούλων μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Σπάρτακο συνεκλόνισε τὴν κοσμοκράτειρα Ρώμη. Τὰ βαρυσήμαντα λόγια τοῦ Σπὶς στὸ δικαστήριο «ἂν σᾶς περνάει ἀπὸ τὴν ἰδέα στὰ σοβαρὰ πὼς μὲ τὶς κρεμάλες σας μπορεῖτε νὰ σταματήσετε τὸ κίνημα ποὺ ἐξωθεῖ ἑκατομμύρια γονατισμένων ἀπὸ τὴν πίεση ἐργατῶν στὴν ἐξέγερση, εἶστε μά τὴν ἀλήθεια πτωχοὶ τῷ πνεύματι. Ἡ ἀλήθεια ποὺ κρεμάστηκε στὸ πρόσωπο τοῦ Σωκράτη, τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Τζορντάνο Μπροῦνο, τοῦ Γαλιλαίου, ζεῖ ἀκόμη, δὲν πέθανε», μποροῦν σήμερα ν' ἀπευθυνθοῦν ὄχι πλέον στοὺς ἐκπροσώπους τοῦ κεφαλαίου ποὺ ἀπὸ τὸν τελευταῖο πόλεμο καὶ ὕστερα κατέλαβαν ἀμαχητὶ πολλὲς θέσεις, τὶς ὁποῖες μὲ ποτάμια αἵματος καὶ μέσα σὲ πολλὲς δεκαετηρίδες εἶχαν κερδίσει οἱ ἐργαζόμενοι, ἀλλὰ σ' αὐτοὺς τοὺς ἴδιους τοὺς ἡγέτας τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως καὶ νὰ τοὺς ποῦν: «Ἂν σᾶς »περνάει ἀπὸ τὴν ἰδέα στὰ σοβαρὰ πὼς μὲ τὰ ξόρκια τῆς »"μάγισσας,, τὴν ἁγιαστοῦρα τοῦ παππᾶ ποὺ διώχνει »τοὺς καλλικαντζάρους, ἢ μὲ τὶς καλὲς διαθέσεις τῶν βιο»μηχάνων καὶ τῶν τραπεζιτῶν θὰ σταματήσετε τὴν ἀδη»φαγία τῶν ἐργοδοτῶν ποὺ σκορπᾶ τὴν δυστυχία σ' »ἑκατομμύρια γονατισμένων ἀπὸ τὴν πίεση ἐργατῶν σας, »εἶστε στ' ἀλήθεια πτωχοὶ τῷ πνεύματι. Οἱ ἀλήθειες ποὺ »διεκήρυξαν ὁ Σωκράτης, ὁ Χριστός, ὁ Γαλιλαῖος, ὁ »Τζορντάνο, δὲν μποροῦν νὰ πεθάνουν ἐπειδὴ ἐσεῖς μὲ »Τὴν ἀνοχὴν ἢ τὴν ὑποστήριξι ποὺ δίδετε κάθε τόσο στοὺς »ἐργοδότες, προξενεῖτε τὸν ἀργό, ἀλλὰ βέβαιο θάνατο »ὅλων τῶν ἐργατῶν. Οὔτε θὰ τὶς ἐνταφιάσετε ἐπειδὴ ἐ»σεῖς, φέροντες τὸν συνδικαλιστικὸν μανδύα, γίνεσθε οἱ »νεκροθάπται ὅλων τῶν κατακτήσεων ποὺ βγῆκαν ἀπὸ »τὸ ἄφθονο αἷμα Ἐκείνων ποὺ στρώθηκαν στοὺς δρό»μους, δολοφονημένοι ἀπὸ χέρια ὁπλισμένα ἀπὸ αὐτοὺς »ποὺ ἀκριβῶς σᾶς στηρίζουν καὶ σᾶς καλοπληρώ»νουν. Εἶστε σεῖς οἱ ἱεροεξεταστάι, οἱ ὁποῖοι ἐν ὀνό»ματι τοῦ Χριστοῦ ἔκαυσαν ζωντανὸ κάθε πραγματικὸ »χριστιανὸ καὶ προέβησαν στὶς πιὸ τρομερὲς ἀντιχριστια»νικὲς πράξεις».

Οἱ νεκροὶ τοῦ Σικάγου ἐπιτάσσουν ὅπως, ὁ ἐξαγγελθεὶς ἑορτασμὸς τῆς ἐφετεινῆς πρωτομαγιᾶς, ὁ προγραμματισμὸς τοῦ ὁποίου ὀφείλεται εἰς τὴν Γ.Σ.Ε.Ε. καὶ τὸ Ε.Κ.Α., μὴ μείνῃ μόνο μὲ τοὺς πανηγυρισμοὺς τῆς συγκεντρώσεως. Διότι ἔτσι δὲν τοὺς ἀποτίομεν φόρο τιμῆς, ἀλλὰ ἀσεβοῦμεν στὴ μνήμη τους. Ὁ ἀντίκτυπος τῆς πρωτομαγιάτικης συγκεντρώσεως πρέπει ὄχι μόνον νὰ φτάσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ ξεπεράσῃ αὐτὸν τοῦ 5ου συνεδρίου τοῦ ΕΚΑ καὶ πάλι αὐτὸς δὲν θὰ ἔχῃ κάμμία ἀπολύτως ἀξία, ἂν στὸ πιὸ σύντομο χρονικὸ διάστημα ἡ ἀνωτάτη συνδικαλιστικὴ ἡγεσία δὲν ἀναλάβῃ ἐκδηλώσεις ποὺ θὰ σαρώσουν μιὰ γιὰ πάντα ὅλους τοὺς ἀντεργατικοὺς νόμους καὶ θὰ δώσουν στὸν κάθε ἐργάτη, στὸν κάθε ὑπάλληλο τὸ ἔλλειμμα ποὺ κάθε τόσο διαπιστώνουν οἱ ἴδιοι. Ἡ ἀποστολὴ τόσον τῆς ἀνωτάτης ἡγεσίας, ὅσον καὶ τῶν διοικούντων τὰς ὀργανώσεις, ἀλλὰ καὶ κάθε συνδικαλιστοῦ μικροῦ ἢ μεγάλου δὲν εἶναι νὰ κάνῃ μόνον διαπιστώσεις, ἀλλὰ καὶ ν' ἀγωνίζεται διὰ τὴν μεταβολὴν τῆς διαπιστουμένης καταστάσεως. Τὰ ὡραῖα ἐφετεινὰ συνθήματα θὰ εἶναι ἡ πιὸ μεγάλη ἀπάτη, ἐὰν οἱ ἐμπνευσταί των δὲν ἀκολουθήσουν ὄχι τὴν ματωμένη, ἀλλὰ τουλάχιστον τὴν δοξασμένη πορεία τῶν ἡρώων τοῦ Σικάγου.

Ὁ τραπεζοϋπαλληλικὸς κόσμος, ὁ ὁποῖος βλέπει τοὺς ἐργοδότας του νὰ μοιράζουν διπλὰ μερίσματα καὶ νὰ παραχώνουν τὴν περίσσια τῶν κερδῶν σὲ ἀποθεματικὰ καὶ «προβλέψεις», αἱ ὁποῖαι ἐξασφαλίζουν τὴν ἄνεσι τῶν μεγαλοσχημόνων—χαϊδεμένων παιδιῶν—πάσης φύσεως «παγωμένων ἀπόρων»(!) κεφαλαιοκρατῶν, πρέπει νὰ παίξουν τὸν πρωτοπορειακὸ ρόλο ποὺ τοῦ ὑπαγορεύει τὸ γεγονός, ὅτι μεταπολεμικῶς ἔχασε τὰ περισσότερα ἀπὸ κάθε ἄλλη κατηγορία ἐργαζομένων.

ΠΑΡΕΛΚΥΣΙΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ & ΠΛΗΘΩΡΑ ΕΝΤΟΝΩΝ ΔΙΑΒΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ Δ. Σ.

Ὡς ἀνεγράψαμεν καὶ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας, ἡ ἀντίστασις τῶν διοικούντων τὴν Τράπεζαν περὶ τὴν ἐπίλυσιν τῶν συσσωρευθέντων ζητημάτων τοῦ προσωπικοῦ κατέστη ἐξ ἀρχῆς ἐμφανής. Ἡ ἀρνητικὴ αὐτὴ στάσις δικαιολογεῖται καὶ ἐπιρρίπτεται εἰς τὴν Κυβερνητικὴν τακτικὴν περὶ μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων. Ἡ τοιαύτη ὀχύρωσις ὅμως τῆς Διοικήσεως οὐδόλως τὴν ἀπαλλάσσει σοβαρῶν εὐθυνῶν ἰδίᾳ εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἀναγνώρισιν καὶ ταχεῖαν καταβολὴν οἰκονομικῶν ὑποχρεώσεών της μὴ δυναμένων νὰ χαρακτηρισθῶσι ὡς αὔξησις μισθῶν, ἀλλ' ἐπιστροφὴ κρατηθείσης παρανόμως ἀμοιβῆς ἐργασίας ἀπορρεούσης ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς ἰσχυούσης ἐργατικῆς Νομοθεσίας καὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς Τραπέζης.

Ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης μὴ ἐπιθυμοῦσα ἐν τῇ οὐσίᾳ ν' ἀντιμετωπίσῃ μὲ τὴν πρέπουσαν διάθεσιν τὴν ἐπίλυσιν τοῦ μισθολογικοῦ ζητήματος, ἐμπλέκει τὴν συνδικαλιστικὴν ἡγεσίαν εἰς πολυμήνους προσπαθείας μὲ ἀπώτερον σκοπὸν νὰ κατατοπισθῇ τόσον αὐτή, ὅσον καὶ τὸ προσωπικόν. Τὰ ἀποτελέσματα εἶναι τὰ ἀντίθετα. Ἡ τοιαύτη ἐξόφθαλμος τακτικὴ ἐπαυξάνει τὴν ἀγανάκτησιν καὶ τὴν πικρίαν τῶν ἐργαζομένων, ἡ δὲ συνδικαλιστική των ἡγεσία ἀντιλαμβάνεται ὅτι τίποτε δὲν ἔχει νὰ κερδίσῃ μὲ τὴν τακτικὴν τῶν διαβημάτων καὶ τῶν ὑπομνημάτων. Μὲ μαθηματικὴ ἀκρίβεια ἡ Δ)σις ἀφήνει κάθε 4—5 μῆνας νὰ φθάσῃ τὸ μαχαῖρι στὸ κόκκαλο. Πετάει τότε κι' ἀπὸ ἕνα ξεροκόμματο στοὺς πειναλέους. Καὶ αὐτὸ δὲν ἀφήνει νὰ πέσῃ, ἀλλὰ τὸ κρατάει αἰωρούμενον ἐπὶ ἕνα ἢ δύο μῆνας πάνω ἀπὸ τ' ἀνοιχτὰ στόματά των.

Τέτοια αἰωρούμενα ξεροκόμματα εἶναι τὰ ἀναδρομικὰ ἐκ τῆς ἐνσωματώσεως τοῦ ἐπιδόματος ἀκριβείας ζωῆς ὡς καὶ τὰ ἐκ τῶν προαγωγῶν 1954 - 56 προερχόμενα. Αἱ δοθεῖσαι λύσεις ὄχι μόνον δὲν κρίνονται ἱκανοποιητικαί, ἀλλὰ καὶ τὸ γόητρον τοῦ πρώτου πιστωτικοῦ ἱδρύματος τῆς χώρας ὑποβιβάζουν τόσον ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ὅσον καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Διότι ἡ διὰ μακροχρονίων δόσεων (τριῶν καὶ τεσσάρων ἐτῶν) ἐξόφλησις καὶ μάλιστα ἀτόκως, ἐργασίας παρασχεθείσης πρὸ 4 καὶ 5 ἐτῶν, ἀντιστρέφει τὸν ρόλον τῆς Τραπέζης ὡς ἀποτελοῦσα δανεισμὸν ταύτης παρὰ τοῦ προσωπικοῦ της. Τῷ ὄντι εἶναι ἀκατανόητον τὸ κεφάλαιον καὶ δὴ τὸ τραπεζιτικὸν τοιοῦτον νὰ δανείζεται ἀπὸ αὐτοὺς τούτους τοὺς ὑπαλλήλους του ἀτόκως, καθ' ἣν στιγμὴν τοῦτο ἀπαιτεῖ τὴν εἰς τὸ ἀκέραιον καὶ ἐμπρόθεσμον ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας. Χαρακτηριστικὸν ἐν προκειμένῳ εἶναι ὅτι ἡ Διοίκησις χορηγεῖ δάνεια πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους διὰ κάλυψιν ἐκτάκτων οἰκογενειακῶν ἀναγκῶν ποσοῦ συνολικοῦ ὕψους 10 ἑκατομμυρίων δραχμῶν μὲ ἐπιτόκιον 7% καὶ μὲ χρόνον ἐπιστροφῆς 18-24 μῆνας. Ἔναντι αὐτῆς τῆς «εὐκολίας» ἡ Τράπεζα ὀφείλει εἰς τὸ προσωπικόν της διὰ διαφόρους λόγους (ἐπίδομα ἐκριβείας ζωῆς, ταμειακόν, προαγωγαὶ 1954 - 56) ποσὸν 19 ἑκατ. δραχμῶν τὸ ὁποῖον ἐτσιθελληματικὰ θὰ καταβάλῃ ἀτόκως μέχρι τοῦ 1962 δηλ. ὀκτὼ ὁλόκληρα ἔτη ἀφ' ὅτου ἐδημιουργήθη ἡ ὑπο-

■→ Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΡΑΠ. ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Ἡ ἐφετεινὴ Ἐργατικὴ Πρωτομαγιά, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Συνδικαλιστικοῦ μας Ὀργανισμοῦ τῆς ΓΣΕΕ θὰ ἑορτασθῇ τὴν προσεχῆ Κυριακήν.

Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην θὰ πραγματοποιηθῇ, ἀφ' ἑνὸς μεγάλη συγκέντρωσις τῶν Διοικήσεων τῶν Σωματείων τοῦ Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν καὶ τῶν Ἐργατοϋπαλλήλων εἰς τὸ θέατρον Κεντρικὸν (Πλατεία Κολοκοτρώνη), περὶ ὥραν 10 π.μ. καὶ ἀφ' ἑτέρου στάσις ἐργασίας ἀπὸ 10.15΄— 11.15΄, τῶν ἀπασχολουμένων εἰς Ἐπιχειρήσεις, αἵτινες δὲν ἀργοῦν.

Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασιν τῆς ΓΣΕΕ, τὸ Ἐκτελεστικὸν Συμβούλιον τῆς Ὁμοσπονδίας καλεῖ πάντας τοὺς συναδέλφους Τραπεζικοὺς Ὑπαλλήλους, ὅπως συμμετάσχουν εἰς τὴν ἐν λόγῳ συγκέντρωσιν.

Διὰ τῆς συμμετοχῆς μας ταύτης θὰ τονισθῇ, ὅτι ὄχι μόνον ἀποτελοῦμεν πρωτοπορείαν εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἀδικουμένης ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως, ἀλλὰ καὶ ὅτι εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ ἀποδυθῶμεν εἰς τοὺς ἐπιβαλλομένους ἀγῶνας διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν δικαίων μας.

Ὄντως, οἱ Τραπεζικοὶ Ὑπάλληλοι ἀπὸ μιᾶς μακρᾶς περιόδου ὑπῆρξαν ὁ διακεκριμένος στόχος καὶ καταπιέσεων οἰκονομικῶν καὶ διωγμῶν ἀπροκαλύπτων καὶ περαιτέρω θύματα πειραματισμῶν ἐπικινδύνων, μὲ ἐπιπτώσεις γενικωτέρας.

Ἡ Νομοθετικὴ ἰσχὺς ἐξεδηλώθη ἐξοντωτικὴ καθ' ἡμῶν, διὰ τῶν Νόμων 1833, 2510, 3072 καὶ δεσμευτικὴ διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων καὶ ἀμοιβῆς τῆς ἐργασίας εἰς τὸν Νόμον 3239 περὶ Συλλογικῶν Συμβάσεων.

Οὕτω, ἡ Ὁμοσπονδία μας, πέραν τῶν καθολικῶν ἐργατοϋπαλληλικῶν ἐπιδιώξεων, τὰς ὁποίας ἡ ΓΣΕΕ προβάλλει, εἶναι ἀποφασισμένη μὲ πρωτοβουλίαν τὴν ὁποίαν ἡ ἀγωνιστικὴ δύναμις τῶν μελῶν της ἐπιβάλλει, νὰ διακηρύξῃ ὅτι ὑπὸ τὴν πιεστικότητα τῶν ἀναγκῶν συντόμως θὰ κινηθῇ διὰ τὰ κατωτέρω:

1) τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῶν ἀποδοχῶν, βάσει τῶν ἐξελικτικῶς λελογισμένων ἀναγκῶν τοῦ πραγματικοῦ τιμαρίθμου.

2) τὴν κατάργησιν τοῦ Νόμου 3239 περὶ Συλλογικῶν συμβάσεων καὶ τὴν ἀντικατάστασίν του, διὰ θεσμοῦ ἐκσυγχρονισμένου ἐπιτρέποντος τὴν ἐλευθέραν μετὰ τῶν

■→ Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΕΠΙΤΑΓΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΟΣ

Ἡ πανηγυρικὴ ἐκδήλωσις τῆς θελήσεως τῶν συναδέλφων διὰ τὴν ὀργανικὴν ἑνότητα τῶν ἐν τῇ Τραπέζῃ ἐργαζομένων δὲν εὗρε δυστυχῶς τὴν προσήκουσαν ἀνταπόκρισιν ἐκ μέρους ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὴν ἡγεσίαν τῶν ἀδελφῶν σωματείων. Ἐνῶ πάντες ἀνέμενον ὅτι οὗτοι θὰ ἐχαιρέτιζον μὲ χαρὰν τὸ σημαντικὸν τοῦτο βῆμα διὰ τὴν συνένωσιν τῶν κατακερματισμένων μας δυνάμεων καὶ θὰ ἔσπευδον νὰ λάβουν πάσας τὰς ἀπὸ τῆς πλευρᾶς των ἐνδεικνυομένας πρωτοβουλίας διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχυτέραν πραγματοποίησιν τῆς ἑνώσεως, ὑπεδέχθησαν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας μὲ μίαν «μυστηριώδη σιωπήν».

Καίτοι ἡ πρᾶξις αὕτη εἶναι ἰδιαζόντως περίεργος, διότι ὑποτίθεται ὅτι καὶ οἱ ἐν προκειμένῳ συνάδελφοι εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντιλαμβάνωνται τὴν ἐπιβαλλομένην ἑκάστοτε τακτικὴν ὑπὸ τῶν συμφερόντων ἐκείνων τοὺς ὁποίους ἐκπροσωποῦν. Ἐπιδέχεται πάντως μίαν ἐξήγησιν λογικήν: Οἱ ἐν λόγῳ στεροῦνται τῆς ἐμφύτου ἐκείνης δραστηριότητος ἡ ὁποία ὠθεῖ τὰ ἄτομα καὶ δι' αὐτῶν τὰ κοινωνικὰ σύνολα εἰς τὴν ἀνάληψιν δράσεως πρὸς παραμερισμὸν τῶν πεπαλαιωμένων ὑλικῶν καὶ πνευματικῶν πλαισίων, τὰ ὁποῖα ἔχουν καταστῇ ἐμπόδιον εἰς τὴν ἐπίτευξιν ἀνωτέρας στάθμης διαβιώσεως. Ἡ ἔλλειψις ὅμως αὕτη ὅσον καὶ ἂν ὑποτεθῇ λυπηρὰ δὲν εἶναι ἀρκετὴ νὰ προκαλέσῃ τὰ πικρὰ ἐκεῖνα ἐρωτηματικά, τὰ ὁποῖα προεκάλεσαν μερικαὶ ἐν συνεχείᾳ «θετικαὶ» ἐνέργειαι τῶν ἐν λόγῳ συναδέλφων ὡς ἡ ἀπὸ «κοινοῦ» ἔκδοσις ἀνακοινώσεων ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου διὰ τῶν ὁποίων διεβάλλετο ἡ ἡγεσία τοῦ συλλόγου ὅστις ὕψωσε τὸ λάβαρο τῆς ἑνοποιήσεως. Καὶ τὸ μὲν περιεχόμενον τῶν ἀνακοινώσεων ὡς ἐξοφθάλμως κακόπιστον καὶ δικολαβικὸν δὲν χρήζει βεβαίως συζητήσεως. Ἀπομένει ὅμως πρὸς ἐξέτασιν τὸ βαθύτερον «νόημα» τῆς «κοινῆς» χειρονομίας καθ' ὅσον ἡ ἐκ τῶν πραγμάτων ἐπιβαλλομένη ἑνοποίησις τοῦ προσωπικοῦ ὡς ἐκ τῆς φύσεώς, της, εἶναι ἀδύνατον, νὰ στρέφηται ἐναντίον μερίδος τοῦ Προσωπικοῦ. Ἀπαρέσκει, ἂν μὴ προκαλῇ τὸ δέος μόνον εἰς τοὺς γνωστοὺς κύκλους τῆς Διοικήσεως.

Τί προεκάλεσε λοιπὸν τὴν κατὰ τῆς ἑνοποιήσεως «ἕνωσιν» τῶν ἐκ πρώτης ὄψεως ἀνομοιογενῶν στοιχείων; «Ἕνωσιν» ἡ ὁποία μόνον εἰς τὸν λίβελλον τῶν ἀνωνύμων ἀνάνδρων εὗρεν εὐμενῆ ἀπήχησιν; Ὁ πόθος διὰ ἐντονωτέραν δρᾶσιν; Εἶναι ὅμως πασίγνωστον ὅτι οὐσιαστικὴ δρᾶσις μέχρι τοῦδε ἀνελήφθη μόνον ἀπὸ τὸν σύλλογόν μας, ἡ ἡγεσία δὲ τῶν λοιπῶν συλλόγων «ἐσύρετο» εἰς αὐτὴν ὅταν δὲ αἱ περιστάσεις τῆς τὸ ἐπέτρεπον εὕρισκε μίαν πρόφασιν—καὶ φυσικὰ δὲν ὑπάρχουν δυσκολίαι ἐν προκειμένῳ—διὰ νὰ ἀποσυρθῇ. Ἄλλη βεβαίως ὑπόθεσις ἂν οἱ συνάδελφοι ἀνεξαρτήτως προελεύσεως ἔχουν σφυρηλατήσει ἑνότητα τοσοῦτον στερεάν, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ τὴν κλονίσῃ οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἡ ἐκ τῶν «ἄνω» ὀλιγωρία.

Μήπως ὅμως ἤθέλησαν νὰ προλάβουν τὴν τυχὸν ἐκ μέρους μας διάπραξιν σφαλμάτων ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν συνδικαλιστικῶν μας καθηκόντων ἅτινα μοιραίως θὰ εἶχαν ἐπιπτώσεις δυσμενεῖς ἐφ' ὅλων τῶν συναδέλφων; Ἀλλὰ τότε θὰ ἔδει νὰ ὁμιλήσουν εὐθαρσῶς περὶ αὐτῶν καὶ νὰ ὑποδείξουν τὴν ἀσφαλῆ διὰ τὴν διεκδίκησιν τῶν λιμναζόντων αἰτημάτων ὁδόν.

Διατί λοιπόν; Μήπως διότι

■→ Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα

Η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

Ἡ Πρωτομαγιὰ σὰν ἑορτὴ τῶν λουλουδιῶν ποὺ εἶναι, συνδυάζεται μὲ γενικὴν ἐξόρμησιν εἰς τὴν ὕπαιθρον μὲ καταστάλαγμα τὸ κρέμασμα τοῦ «Μάη» εἰς τὶς πόρτες καὶ τὰ μπαλκόνια τῶν σπιτιῶν μας.

Τὸ κύριον γνώρισμα τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς πρωτομαγιᾶς εἰς τὴν ἐποχήν μας εἶναι ὅτι οὗτος, ἐν ἀντιθέσει μὲ ὅσα συνέβαιναν κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν θρησκείαν.

Κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἐγίνοντο θρησκευτικαὶ τελεταὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Σικελίαν, αἱ λεγόμεναι «ἀνθεσφόρια» πρὸς τιμὴν τῆς κόρης Περσεφόνης εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἀνηρπάγη ὑπὸ τοῦ Πλούτωνος ἐνῶ ἔκοπτεν ἄνθη, καὶ μετήχθη εἰς τὸν Ἅδην.

Παρόμοιοι ἑορτασμοὶ ἐγίνοντο εἰς τὸ Ἄργος χάριν τῆς Θεᾶς Ἥρας τὰ «Ἄνθεια» ὅπως ἐλέγοντο τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καὶ εἰς τὴν Κνωσσὸν τῆς Κρήτης πρὸς τιμὴν τῆς Θεᾶς Ἀφροδίτης.

Ὁ πανηγυρισμὸς τῆς ἡμέρας αὐτῆς συνδέεται μὲ πολλὰ ἔθιμα ἐκ τῶν ὁποίων παλαιότερον εἶναι τὸ «πρωτομαγιάτικο στεφάνι» νὰ γίνεται ὄχι ἀπὸ ἄνθη, ἀλλὰ ἀπὸ κρόμμυα καὶ σκόρδα, ὅπως ἐπίσης καὶ ἡ παρασκευὴ τὴν προτεραίαν τῆς πρωτομαγιᾶς ἑπταζύμου ἄρτου καὶ κουλουριῶν, τὰ ὁποῖα μαζὶ μὲ τὴν ποσχαλινὴν κουλούραν, ἀπετέλουν τὸ πρωϊνὸν ρόφημα τὴν ἡμέραν τῆς Πρωτομαγιᾶς.

Καὶ ὅμως ὁ Μάϊος ἔχει καὶ τὶς προλήψεις του καὶ προπάντων μίαν τῶν ἰσχυροτέρων, ἡ ὁποία ἀποκλείει καθ' ὅλην τὴν διάρκειάν του τὴν τέλεσιν γάμου. Ἡ πρόληψις αὕτη δὲν προέρχεται ἀπὸ τὰς λέξεις «Μάϊος» καὶ Μάγια, ἀλλὰ ξεκινᾶ ἀπὸ τοὺς Ρωμαϊκοὺς χρόνους, ὅταν ἐτελεῖτο τὸν Μάϊον ἑορτὴ πρὸς τιμὴν τῶν νεκρῶν, ἡ καλουμένη Λεμούρια καὶ φαίνεται ὅτι ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου ἀπεφεύγετο ἡ τέλεσις γάμων.

Ἡ ὡραία, εἰρηνικὴ καὶ χορούμενη ἐξόρμησις διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς πρωτομαγιᾶς, ἔχει καὶ μίαν δραματικὴν ἱστορίαν, ποὺ ἐνδιαφέρει ἀμέσως ἡμᾶς τοὺς ἐργαζομένους, ἡ ὁποία ἤρχισε τὸ ἔτος 1886, ὅταν οἱ ἐργάται τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κατῆλθαν εἰς ἀπεργίαν διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν καθιέρωσιν ὀκταώρου ἐργασίας.

Ἡ ἀπεργία προσέλαβε δυναμικὸν ἀγωνιστικὸν χαρακτῆρα, κυρίως εἰς τὸ Σικάγον, ὅπου ἔγιναν αἱματηραὶ συγκρούσεις μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἀρχῶν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ χάσουν τὴν ζωὴν των πολλοὶ ἐργάται.

Εἰς ἀνάμνησιν τῶν ἐν Σικάγῳ διαδραματισθέντων, ὑπεβλήθη πρότασις διὰ τὴν καθιέρωσιν τῆς 1ης Μαΐου ὡς διεθνοῦς πανεργατικῆς ἑορτῆς, ἐκ μέρους ἐκπροσώπων τῶν ἐργατικῶν ἑνώσεων τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὸ ἐν Παρισίοις Σοσιαλιστικὸν Συνέδριον τοῦ 1889, καὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1890 καθιερώθη εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον ἡ πρωτομαγιὰ ὡς ἡμέρα τῶν ἐργαζομένων.

Τὸ ξεκίνημα αὐτὸ τῶν ἐργατῶν τοῦ Σικάγου διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων ἐργασίας δι' ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ἐπιγενομένους ἀπετέλεσε τὸν θεμέλιον λίθον καὶ τὴν ἀπαρχὴν μιᾶς κοινωνικῆς ἐπαναστάσεως τῶν ἐργαζομένων διὰ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ δικαίου, καὶ τὴν ἐφαρμογὴν καὶ τὴν ἐδραίωσιν μέτρων ποὺ εἶναι θεμελιώδη διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ ἱδρώτος των καὶ τῶν ἐλευθέρων ἐργατικῶν δικαιωμάτων.

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἡμέρας τῆς κοινωνικῆς αὐτῆς ἐπαναστάσεως ἂς εἶναι ὁ ὁδηγὸς ὅλων τῶν ἐργαζομένων, διότι ἐὰν ὄχι δὲν θὰ εἶναι ἄδικον, ἐὰν λεχθῇ ὅτι τὸ αἷμα τῶν ἐργατῶν τοῦ Σικάγου ἐχύθη ἐπὶ ματαίῳ.

Κ. Γ. ΔΗΜΟΛΙΤΣΑΣ

ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος «Τραπεζιτικὴ»
ΕΝΤΑΥΘΑ

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς «Τραπεζιτικῆς» ὑπ' ἀριθ. 206 (301) 1)4)1960 δημοσιεύονται πληροφορίαι σχετικῶς μὲ τὴν ἀπόρριψιν ὑπὸ τοῦ κ. Διοικητοῦ τῆς βελτιώσεως τῶν ἀποδοχῶν μας. Εἰς τὴν τετάρτην σελίδα καὶ εἰς τὴν τρίτην στήλην, εἰς τὴν συνέχειαν τοῦ δημοσιεύματος, ἀναφερόμενος ὁ συντάκτης εἰς τὴν τροποποίησιν τοῦ Ὀργανισμοῦ, γράφει: «τότε οὐδεὶς ἄλλος δρόμος ἀπομένει, εἰμὴ ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ὑποβληθὲν ὑπόμνημά μας, δηλαδὴ ἡ μονομερὴς καταγγελία τοῦ διὰ τοῦ ν. 2510 ἐπιβληθέντος μισθολογίου καὶ ἡ ὑπογραφὴ νέας Συλλ. Συμβάσεως. Τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπέζης ἀδιστάκτως ὀφείλει νὰ προσανατολίζεται πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν. Ὁ δρόμος θὰ εἶναι δύσκολος, ἀλλ' ὀφείλομεν νὰ τὸν βαδίσωμεν... Ὁ ἰσχὺν βέβαια νόμος 3239 δὲν παρέχει ἐλπίδας ταχείας ρυθμίσεως τῆς προκυπτούσης διαφορᾶς, ἀλλ' ἡ δι' αὐτοῦ διέλευσις εἶναι ὑποχρεωτική...».

Χαίρω διότι τὸ Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου μας εἶδεν, ἔστω καὶ μὲ καθυστέρησιν 4 ἐτῶν, τὸν μόνον δρόμον τὸν ὁποῖον ἔχει νὰ ἀκολουθήσῃ. Ἡ ἱκανοποίησίς μου εἶναι μεγαλυτέρα, διότι, ὅταν εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ἐξέθεσα τὰς ἀπόψεις μου ἐπὶ τοῦ θέματος καὶ ἐπέκρινα τὸ Διοικ. Συμβούλιον διὰ τὴν μὴ προσφυγήν του εἰς τὴν διαδικασίαν τῶν Συλλ. Συμβάσεων, μοῦ ἀπήντησαν τότε, καὶ μεταγενεστέρως εἰς ἀνακοίνωσίν των, ὅτι ἡ ἄποψίς μου δὲν ἦτο ὀρθὴ καὶ δὲν ἔπρεπε ἐγώ, στέλεχος τῆς ΓΣΕΕ, νὰ εἰσηγοῦμαι τὴν προσφυγὴν τῆς Ὀργανώσεώς μος εἰς τὴν διαδικασίαν τοῦ Νόμου 3239. Εὐτυχῶς, ἔστω καὶ τώρα, μόνοι των προσφεύγουν εἰς αὐτήν. Ἂν προσέφευγον πρὸ 4ετίας πόσον θὰ εἶχε κερδίσει τὸ προσωπικόν!

Καλὸν εἶναι λοιπὸν οἱ ἑκάστοτε διοικοῦντες τὸ Σωματεῖον μας νὰ παραδέχωνται καὶ τὴν γνώμην μελῶν, τὰ ὁποῖα κάτι ξεύρουν καὶ αὐτὰ ἀπὸ συνδικαλισμόν.

Ἀθῆναι 5.4.1960
Μετὰ τιμῆς
Δ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

*

Λυπούμεθα ποὺ εἴμεθα καὶ πάλιν ὑποχρεωμένοι νὰ διορθώσωμεν τὸν κ. Παπαϊωάννου. Ὁ,τος ἐν τῇ Γεν. Συνελεύσει ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ ἰσχύοντος Ὀργανισμοῦ Ἐσωτ. ὑπηρεσίας καὶ οὐχὶ ἐπὶ τοῦ μισθολογικοῦ, ἔλεγεν:

«Συνεπῶς ἦτο δυνατὸν νὰ προκαλέσῃ ἀντικείμενον σημαντικῆς διαφορᾶς ὁ Ὀργανισμὸς τῆς ὑπηρεσίας νὰ κληθῇ νὰ ὑποβληθῇ ἕνα σχέδιον ἐκ μέρους τῆς διοικήσεως τῆς Ὀργανώσεώς μας πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης καὶ ν' ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον συζητήσεως τὸ σχέδιον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπέβαλλε ἡ Διοίκησις τοῦ Συλλόγου. Θὰ κατήρτιζε ἕνα σχέδιον τὸ ὁποῖον θὰ πήγαινε εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης δι' ἑνὸς δικαστικοῦ κλητῆρος, ὅτι σᾶς καλοῦμε ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τοῦ Νόμου 3239 εἰς τὴν σύναψιν συλλογικῆς συμβάσεως ποὺ νὰ προβλέπῃ τοὺς ὅρους τῆς ἐργασίας δηλαδὴ τὸν ὀργανισμὸν τῆς ὑπηρεσίας ποὺ προβλέπει τὴν προαγωγήν, τὴν ἐξέλιξιν, τὴν ἀποχώρησιν τοῦ ὑπαλλήλου».

Ἐφέχθη δὲ ὁ ὡς ἄνω ἐπιστολογράφος καὶ τοῦ ἀπεδόθη εὐθύνη διατὶ ὡς προεδρεύων τοῦ ΕΚΑ δὲν εἰσηγήθη τὴν τοιαύτην λύσιν, ἀλλ' ἀνέμενε διὰ λόγους δημαγωγικοὺς τὴν Γεν. Συνέλευσιν. Πέραν αὐτῶν ὅμως εἰς τὸ ἐπικαλούμενον δημοσίευμά μας ὁμιλούσαμε διὰ τὸ μισθολογικὸν καὶ δὲν κάναμε οὐδεμίαν ἐπίκλησιν τοῦ νόμου ἀλλ' ἁπλῶς λέμε, ἀφοῦ στὸ δρμο μας ὑπάρχει ἕνα ποτάμι ὑποχρεωτικὰ διὰ νὰ φθάσωμεν στὸν σκοπόν μας θὰ τὸ περάσωμεν.

ΕΡΓΑΤΟΫΠΑΛΛΗΛΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Πρὸς ὅλους τοὺς ἐργάτες, ἐργάτριες καὶ ὑπαλλήλους τῆς Ἀθήνας.

Ἀδέρφια,

Ἡ Ἱστορία συνεχίζεται...

Ἡ Ἐργατικὴ Πρωτομαγιὰ εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς συνεχείας, τῆς ἐπαφῆς τοῦ χθὲς μὲ τὸ τώρα. Ἀπολογισμὸς τῆς πικρίας 365 ἡμερῶν, ποτὲ ὀλιγώτερης ἀπὸ πέρυσι καὶ συνδετικὸς κρίκος μὲ τὴν δυστυχίαν τοῦ παρελθόντος.

Ἄλλοι τὴν πανηγυρίζουν ὡς ἡμέρα ἀνθέων. Ἐμεῖς τὴν τιμοῦμε σὰν ἡμέρα εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς νεκρούς μας, ποὺ ἔπεσαν γιὰ τὰ δικαιώματα τῆς Τάξεως καὶ μὲ τὴν προσφορὰ τοῦ αἵματός των ἐθεμελίωσαν τὸ Κοινωνικὸ Κίνημα τοῦ ἐργαζομένου ἀνθρώπου.

Ὅσοι πορευόμεθα τὸν ἀνήφορο τοῦ Γολγοθᾶ — πλημμυρισμένοι ἀπὸ ἐλπίδες τὸ πρωί, ὅταν ξεχυνόμαστε στοὺς δρόμους γιὰ τὴν προσφορὰ τοῦ μόχθου μας καὶ διαστικοὶ νὰ κλείσουμε τὸ βράδυ τὰ μάτια γιὰ νὰ ξεχάσουμε στὸ ψυχρὸ σκοτάδι τὶς ἀνεκπλήρωτες προσδοκίες — αἰσθανόμαστε μίαν ἀνεξήγητη ἀνακούφισι κάθε Πρωτομαγιά.

—Νάναι αὐτή; ἡ Πρωτομαγιὰ τῆς προσμονῆς μας;

Ὄχι, δὲν εἶναι οὔτε αὐτή. Θὰ εἶναι ὅμως ΑΥΤΗ καὶ θὰ εἶναι σύντομα. Βέβαια, ἡ ἀνεξάντλητη τροχιὰ τοῦ χρόνου δὲν μπορεῖ νὰ προσδιορίση πότε θὰ σταματήση ἡ ἐκμετάλλευσι τῶν πολλῶν ἀπὸ τοὺς ὀλίγους — ὁ ἐμπαιγμὸς αὐτὸς ποὺ συνεχίζεται ἀπὸ τὴν γέννησι ὡς τὸ θάνατο τοῦ ἀνθρώπου. Ἐμεῖς ὅμως μποροῦμε νὰ συντομεύσουμε τὶς ἀποστάσεις. Ἀφοῦ μποροῦμε, ὁ καθένας μας Ἄτλας,— ἐνσυνείδητο πεῖσμα, ἀνεξάντλητη θέλησι καὶ γνῶσι τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς, — νὰ κρατοῦμε στὴν πλάτη μας τὸ ἀσήκωτο φορτίο τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ, ποὺ κεντρίζει τὴν ὄρεξι τοῦ βαρβαρισμοῦ νὰ τὸν ἀφομοιώσῃ στὸν ἰδικόν του. Ἀφοῦ μποροῦμε νὰ ὑπερασπίζόμαστε τὴ Δημοκρατία — τὴν πολιτικὴ Δημοκρατία, γιατὶ τὴν οἰκονομικὴ δὲν τὴν γνωρίσαμε. Καὶ νὰ στηρίζουμε τὸ Κοινωνικὸ Καθεστὼς — κατὰ συγκατάβασιν. Καὶ νὰ καταπίνουμε αὐτὴν τὴν ἔννοια τῆς Δικαιοσύνης — κατ' ἀνάγκην, ἀφοῦ ἀλλοῦ δὲν ὑφίσταται οὔτε ὡς σκιά. Τότε γιατί νὰ μὴν εἴμαστε σὲ θέσι νὰ ἐπιβάλουμε σεβασμὸ πρὸς τὰ δικαιώματα τῆς ζωῆς μας, πρὸς τὴν ἀναγνώρισι τῆς ἀνθρώπινης συμβολῆς, πρὸς τὴν θωπείαν τοῦ κόπου — πρὸς τὸν παράγοντα Ἄνθρωπο;

ΑΔΕΡΦΙΑ ΕΡΓΑΤΕΣ, ΕΡΓΑΤΡΙΕΣ ΚΑΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Ἡ Πρωτομαγιὰ τοῦ 1960 πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ τὴν ἀφετηρία ὄχι γιὰ τὴν ἀναθέρμανσι, ἀλλὰ γιὰ τὴν ἀξιοποίησι τοῦ μόχθου μας. Πρέπει μιὰ γιὰ πάντα καὶ ἀποφασιστικὰ νὰ ἀξιώσουμε συμμετοχὴ στὰ ἀγαθά, τῶν ὁποίων εἴμαστε οἱ συντελεσταί. Πρέπει νὰ καταναοηθῇ ὅτι τὸ ἐθνικὸ εἰσόδημα, προϊὸν τῶν ἰδικῶν μας κόπων καὶ τῶν ἰδικῶν μας στερήσεων, εἶναι καιρὸς νὰ περάσῃ καὶ σὲ μᾶς τοὺς φυσικοὺς δικαιούχους, εἰς ὅσην ἔκτασι μᾶς ἀναλογεῖ, καθ' ὅσον μέρος τὸ δικαιούμεθα.

ΑΔΕΡΦΙΑ, ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ποῦ πᾶμε;

Ἀπὸ ἀπόψεως ἀμοιβῆς, εἰς ἐπίπεδα ἐξαθλιώσεως.

Ἀπὸ ἀπόψεως ἀνεργίας καὶ ὑποαπασχολήσεως δεκάδες χιλιάδες ἄνθρωποι ἔχουν ξεχυθῇ στοὺς δρόμους τῆς Ἀθήνας, προσφέροντες τὴν ἀπασχόλησι τους ματαίως.

Ἀπὸ ἀπόψεως κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, πειραματιζόμαστε πῶς θὰ τὴν ἀναδιοργανώσουμε. Ἀνάγλυφη εἰκόνα ἡ κατάντια τῶν ἀπομάχων τῆς ἐργασίας καὶ ἡ ἀδυναμία της, νὰ ἐξασφαλίση καὶ τὰ στοιχειώδη μέσα ἰατροφαρμακευτικῆς καὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως στοὺς ἠσφαλισμένους.

Ἀπὸ ἀπόψεως νομοθετικῆς προστασίας, οἱ νόμοι τῆς Πολιτείας εὑρίσκονται στὴν διάκρισι ἀσύδοτης ἐργοδοσίας.

Ἀπὸ ἀπόψεως σεβασμοῦ πρὸς τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι, ὑπονόμευσις τῶν Συνδικαλιστικῶν μας Ὀργανισμῶν καὶ ἀποθέωσις τοῦ φαυλοκρατικοῦ πνεύματος, τῆς διαφθορᾶς τῶν συνειδήσεων, τῆς προσπαθείας διασπάσεως τῆς ἑνότητός μας πρὸς ἱκανοποίησιν εὐτελῶν ἐπιδιώξεων.

ΑΔΕΡΦΙΑ, ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ

Ἔτσι μᾶς βρίσκει ἡ Πρωτομαγιὰ τοῦ 1960. Ἔτσι καὶ χειρότερα θὰ μᾶς βρῇ καὶ ἡ ἄλλη, ἂν δὲν προσέλθουμε ἀθρόοι στὴ συγκέντρωσι ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ τῆς Τάξεως, ὑπερασπισταὶ τοῦ Δικαιώματος τῆς ζωῆς μας νὰ διοδηλώσουμε τὴν θέλησί μας καὶ τὴν ἀπόφασί μας ν' ἀγωνισθοῦμε;

—Γιὰ αὔξησι τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων, μὲ βάσι τὶς λελογισμένες ἀνάγκες τῆς ζωῆς.

—Γιὰ ἐφαρμογὴ τῆς ἑβδομάδος τῶν 42 ὡρῶν ἐργασίας.

—Γιὰ τὴν αὔξησι τῶν συντάξεων καὶ τῶν ἐπιδομάτων ἀνεργίας γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι τῶν βιοτικῶν ἀναγκῶν καὶ τὸν περιορισμὸ τῶν προϋποθέσεων.

—Γιὰ τὴν διασφάλισι τῆς αὐτοτελείας τῶν ἀσφαλιστικῶν φορέων κυρίας καὶ ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως.

—Γιὰ τὴν ἐπιψήφισι τοῦ Κώδικος Συντάξεων ΙΚΑ, ὅπως ἔχει προταθῇ ὑπὸ τῆς Γ Σ.Ε.Ε.

—Νὰ ἀναμορφωθῇ ἡ οἰκονομικὴ βάσι τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐργατικῆς Κατοικίας καὶ νὰ μειωθῇ ἡ ἀξία τῶν ὑπ' αὐτοῦ παρεχομένων κατοικιῶν κατὰ 25%

—Νὰ γίνουν σεβαστοὶ οἱ Νόμοι τῆς Πολιτείας ἀπὸ ὅλους.

—Νὰ προστατευθοῦν οἱ θεσμοὶ ποὺ θεμελιώνουν καὶ ἐκφράζουν τὴν Δημοκρατία στὴν χώρας μας.

—Γιὰ τὴν κατάργησι τοῦ ἀνελευθέρου Νόμου 3239 περὶ συλλογικῶν συμβάσεων.

—Γιὰ τὴν καθολίκευσι τῆς Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως.

—Γιὰ τὴν ἄμεση κατάργησι τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας.

—Γιὰ τὴν νομοθετικὴ κατοχύρωσι τοῦ ἐκπροσωπευτικοῦ δικαιώματος τῆς ΓΣΕΕ καὶ τῶν ὀργανώσεων μελῶν της.

—Νὰ σταματήσῃ ἡ ἐπέμβασι στὰ συνδικάτα καὶ νὰ προστατευθοῦν τὰ στελέχη τοῦ Κινήματος στὴν ἄσκησι τῶν νομίμων συνδικαλιστικῶν καθηκόντων τους.

—Νὰ καταργηθῇ τὸ ἡμερομίσθιον πρὸς τὴν Ἐργατικὴν Ἑστίαν καὶ νὰ προστατευθοῦν τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κινήματος.

—Νὰ θεσπισθῇ ἡ συμμετοχὴ τῶν ἐργαζομένων εἰς τὰς Διοικήσεις τῶν ἐπιχειρήσεων, διὰ τῆς καθιερώσεως συμβουλίων ἐπιχειρήσεων.

—Νὰ γενικευθῇ ἀπογευματινὴ ἀργία τοῦ Σαββάτου δι' ὅλους τοὺς ἐργαζομένους.

—Νὰ θεσπισθῇ ἡ πληρωμὴ τῆς Κυριακῆς ἀργίας.

—Νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ Ἐργατικὴ Νομοθεσία καὶ νὰ καταργηθοῦν οἱ ἀντεργατικοὶ Νόμοι.

—Γιὰ γενικὸν ἀφοπλισμὸ καὶ ἐμπέδωσι τῆς εἰρήνης καὶ τοῦ πνεύματος ἀσφαλείας εἰς τὸν κόσμον.

ΖΗΤΩ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ.

ΖΗΤΩ Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΤΩΝ.

ΖΗΤΩ Η Γ.Σ.Ε.Ε.

ΖΗΤΩ ΤΟ Ε.Κ.Α.

ΖΗΤΩ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΜΠΟΡΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ

Κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῶν Μεπόχων τῆς 30)3)60 τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων της κ. Κοκκινάκης, εἰς τὴν ὁμιλίαν του ἀναφερθεὶς εἰς τὴν μεγίστην ἀνάπτυξιν τῆς Τραπέζης κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐτόνισεν ὅτι:

«Ὑπὸ τὰς ἐξαιρέτους ταύτας προϋποθέσεις, κύριοι μέτοχοι, θὰ ἦτο αὐτονόητον νὰ τυγχάνῃ καὶ τὸ προσωπικὸν τοιαύτης μεταχειρίσεως ἐπὶ βλάβῃ καὶ τοῦ Ἱδρύματος κατὰ συνέπειαν δὲ καὶ ὅλων ἐκείνων, οἵτινες συσχετίζουν τὰ συμφέροντά των μὲ τὴν Τράπεζαν.

Χωρὶς νὰ λέγωμεν μεγάλους λόγους, ἀρκεῖ μόνον νὰ σᾶς εἴπω ὅτι, ἀπὸ τοῦ 1956 μέχρι σήμερον ἡ μόνη αὔξησις τὴν ὁποίαν ἔλαβον οἱ ὑπάλληλοι τῆς Τραπέζης, ἦτο κατὰ μέσον ὅρον 7% περίπου, ὅταν ἐν τῷ μεταξὺ ὁ τιμάριθμος ἀνῆλθε πολλαπλασίως καὶ τὸ τότε μισθολόγιον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐλάχιστα ἀπέχομεν σήμερον, δὲν ἐξησφάλιζεν ἀνεκτὸν βιοτικὸν ἐπίπεδον, οὔτε διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

Παρὰ ταῦτα τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα τοῦ προσωπικοῦ, οὐδέποτε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀπετέλεσε διὰ τοὺς ἁρμοδίους τῆς Τραπέζης ἀντικείμενον σοβαρᾶς ἐνεργείας, ὥστε νὰ προέλθῃ οὐσιαστικὴ ἀνακούφισις τῶν μοχθούντων ὑπὲρ τοῦ Ἱδρύματος ὑπαλλήλων, ἡ δὲ προθυμία τῆς Τραπέζης διὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ μισθολογίου, δὲν ἐστρέφετο πρὸς τὴν κατεύθυνσιν βελτιώσεως τῆς θέσεως τῶν ὑπαλλήλων, ἀλλὰ διὰ τὴν κατάργησιν κεκτημένων ἀπὸ μακροῦ χρόνου δικαιωμάτων καὶ μόλις ὁ σκοπὸς οὗτος ἐπετεύχθη, ἔπαυσε νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν καταθλιπτικὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ προσωπικοῦ.

Ὑπάρχουν περιπτώσεις ἀκόμη ὡρισμένων κλάδων, ὡς συμβαίνει π.χ. μὲ τοὺς κλητῆρας, οἱ ὁποῖοι ὄχι μόνον ὑπέστησαν τὴν μείωσιν ἐκ τῆς καταργήσεως τῶν προσθέτων παροχῶν, ἀλλὰ ἐν ὀνόματι τῆς ἐξομοιώσεως, ἐγένετο καὶ περικοπὴ ἐκ τοῦ βασικοῦ των μισθοῦ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ρητῶς ἀπαγορεύει ὁ Νόμος.

Ἀποτελεῖ ἐξοργιστικὴν πρόκλησιν, ὅταν ἀπὸ τῆς μιᾶς πλευρᾶς πανηγυρίζομεν τὴν ἄνοδον τοῦ Ἱδρύματος εἰς τὰς ὑψίστας κορυφογραμμὰς τῆς προόδου καὶ ἐκ τῆς ἄλλης, ἀτενίζομεν τοὺς ἡρωϊκοὺς μαχητὰς μιᾶς τοιαύτης περιλάμπρου νίκης, ν' ἀγωνίζωνται διὰ νὰ ἀποφύγουν τὴν ἐξαθλίωσιν...

Ἡ πρὸς τοῦτο εὐθύνη, ἐκείνων οἵτινες ρυθμίζουν τὴν τύχην τῶν ὑπαλλήλων εἶναι μεγίστη καθ' ἣν στιγμὴν μάλιστα ἡ Ἐμπορικὴ Τράπεζα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη βαδίζει μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα πρὸς τὰ ἔμπρός.

Σήμερον μετὰ τὴν ἀπὸ ἐπιτυχίας εἰς ἐπιτυχίαν θριαμβευτικὴν πορείαν τῆς Τραπέζης οἱ ὑπάλληλοι κατήντησαν νὰ τρώγουν ὄχι μὲ χρυσᾶ οὔτε μὲ ἀσημένια, ἀλλά... μὲ σκουριασμένα κουτάλια.

Δὲν εἶναι δυνατὸν πλέον νὰ ὑφίστανται οἱ ὑπάλληλοι τὸν συνεχῆ ἐμπαιγμὸν ἀκούοντες κάθε φορὰν ὅτι, εἰς πρώτην εὐκαιρίαν θὰ ἱκανοποιηθοῦν, ἡ δὲ εὐκαιρία αὕτη οὐδέποτε παρουσιάζεται...

Ἡ συνεχὴς ἐγκατάλειψις τοῦ προσωπικοῦ δὲν δικαιολογεῖται ἀπὸ καμμίαν συμβατικὴν σκοπιμότητα οὔτε εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπαχθῇ εἰς ψυχροὺς λογιστικοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν ἑκάστοτε ἰσολογισμῶν.

Δὲν ἀνέχονται πλέον οἱ ὑπάλληλοι τὴν εἰρωνείαν περὶ τοῦ ὅτι, ἐπιτελοῦν καλῶς τὸ καθῆκον των, εἰς ἀντάλλαγμα δέ, νὰ μεταβάλωνται συνεχῶς εἰς ἱκέτας διὰ τὴν ἀπόδοσιν καὶ εἰς αὐτούς, ἐκείνου ποὺ δικαιωματικῶς ἐκ τῶν ὑπὲρ τῆς Τραπέζης θυσιῶν των, τοὺς ἀνήκει».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

Ἀθανάσιος Ι. Θωμᾶς—Καίτη Ἀθ. Δάμη.

Στέφανος Νικ. Τζαννετάκης —Κωνσταντίνα Ν. Παλληκαράκη.

Κωνσταντῖνος Τηλ. Τσαλίκης —Καλλιόπη Ε. Τιβερίου.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Κοτομάτας Τάκης Κατ)τος Μητροπόλεως—Φέφη Ἀντωνοπούλου Κεντρικὸν Β΄.

Γυφτάκης Διονύσιος Κ)τος Μητροπόλεως—Καυγαλάκη Ἑλένη.

Εὐγενία Μανωλεδάκη Κεντρικὸν Κ)μα—Κων. Χρυσαφίδης ἠρραβωνίσθησαν.

Ὑπεύθυνος ἐπὶ τῆς ὕλης:
ΙΩΣΗΦ ΛΙΤΙΝΑΣ
Γρηγορ. Αὐξεντίου 6
Ἄνω Ἠλύσσια

ΕΝΩΣΙΣ ΦΙΛΑΘΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Σᾶς προσφέρουμε γιὰ τὸν μῆνα Μάϊο τὶς ἀκόλουθες ἐκδρομές. Τὶς διαλέξαμε εἰδικὰ γιὰ τὸν μῆνα τῶν λουλουδιῶν.

—Εἶναι ὁ μῆνας ποὺ ἡ ἑλληνικὴ φύση φορεῖ τὸ ὡραιότερό της ἔμπριμὲ γιὰ νὰ ὑποδεχτῇ τοὺς φίλους της Ἀθηναίους.

—Στὴν ἐφετεινὴ πασχαλινὴ ἐκδρομικὴ ἐξόρμηση χιλιάδες Ἀθηναίων ξεκίνησαν καὶ πάλι γιὰ νὰ γιορτάσουν τὴ μεγάλη γιορτὴ τῆς Χριστιανοσύνης κοντὰ στοὺς ἁπλοϊκοὺς καὶ καλοὺς ἀνθρώπους τῆς ὑπαίθρου.

—Ἔτσι δόθηκε γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ἡ εὐκαιρία νὰ παρακολουθήσουν τὴν περιφορὰν τῶν διαφόρων Ἐπιταφίων σὲ χωριὰ καὶ σὲ πόλεις ἢ νὰ γιορτάσουν τὴν Ἀνάσταση στὴν πλατεία τοῦ χωριοῦ καὶ νὰ χαροῦν τὴν ἐπομένη ἕνα καθαυτὸ ἑλληνικὸ Πάσχα, μὲ τὸν πατροπαράδοτο ὀβελία, τὸ ντόπιο κρασὶ καὶ τὰ λαϊκὰ τραγούδια καὶ χοροὺς ποὺ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραῖα δείγματα τῆς Φυλῆς μας.

—Ἐμεῖς ὅπως εἶναι γνωστό, ξεκινήσαμε γιὰ τὴν Κεντρικὴ καὶ Δυτικὴ Μακεδονία. Μιὰ συντροφιὰ 35 περίπου συναδέλφων πέρασαν, κατὰ τὶς ὁμολογίες των, 4 εὐχάριστες μέρες.

Μεγάλη Παρασκευὴ βράδυ βρέθηκαν στὴν Φλώρινα ὕστερα ἀπὸ μιὰ ὑπέροχη διαδρομὴ μέσῳ Τεμπῶν - Κατερίνης - Βεροίας - Ἐδέσσης - Ναούσης.

Τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ παρακολούθησαν ἀπὸ τὸ μπαλκόνι τοῦ Ὑποκ)τος Καζάνης ποὺ βλέπει στὴ μεγάλη πλατεία.

Ἡ φιλόξενη κυρία Μουμουζιᾶ, σύζυγος τοῦ Δ)ντοῦ τοῦ Ὑποκ)τος, βρῆκε τὴν εὐκαιρία νὰ δείξῃ γιὰ μιὰ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΧΥΔΑΪΣΜΟΣ

Ἡ ἀποστροφὴ καὶ ἡ ἀηδία ποὺ κατέλαβε τὸ προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀπὸ τὴν κυκλοφορήσασαν ὑπ' ἀριθ. 2 ἀνακοίνωσιν τῶν ἀνωνύμων θρασυδείλων λιβελλογράφων, ὑπῆρξεν εἰς τὸ μέγεθος καὶ εἰς τὴν καθολικότητα ἀπαράμιλλος. Ἡ δημοσία δὲ πρόσκλησίς των ἐκ μέρους τοῦ Δ.Σ. ὅπως ἐμφανισθῶσι ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης ἵνα δικασθοῦν ὡς φυσικοὶ αὐτουργοὶ τοῦ ἀδικήματος μέχρις ὥρας δὲν τοὺς ἐκέντησε τὸν «ἀνδρισμόν» τους. Αὐτοὶ οἱ ἄνανδροι βωμολόγοι κυκλοφοροῦν δυστυχῶς μεταξύ μας, ἴσως μᾶς σφίγγουν τὸ χέρι, ἴσως πίνουν μαζί μας τὸν καφέ τους στὸ κυλικεῖο καὶ ἔξω τῆς Τραπέζης, ἰσχυρίζονται ὅτι ἀνήκουν στὴν τάξη τῶν Τραπεζοϋπαλλήλων. Ἴσως ἐν καιρῷ ἐμφανισθοῦν ἐπωνύμως καὶ νὰ διακηρύττουν ὅτι ἀγωνίζονται μεταξὺ ἄλλων καὶ διὰ τὴν ἠθικὴν κάθαρσιν τοῦ Ἱδρύματος. Ὁποία ἀηδία ἀλήθεια!!...

ΤΑ ΣΥΝΕΡΓΕΙΑ

Ἡ καταβολὴ τῆς συνεργειακῆς ἀμοιβῆς ἐνεργεῖται συνήθως κατὰ τὸ πρῶτον 12ήμερον τοῦ μηνός. Τὸν παρελθόντα καὶ παρόντα ὅμως μῆνα καθυστέρησεν αὕτη ἐπὶ μακρὸν ἀδικαιολογήτως. Οἱ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπεύθυνοι συνάδελφοι θὰ πρέπει νὰ γνωρίζουν ἅτι τὰ περὶ ὧν πρόκειται χρήματα οἱ ἐργαζόμενοι ὑπερωριακῶς τὰ ἔχουν ἀπόλυτον ἀνάγκην, ἡ καθυστέρησις δὲ περὶ τὴν καταβολὴν των δημιουργεῖ πλείστας ὅσας ἀνωμαλίας εἰς τὴν ἀγωνιώδη προσπάθειάν των νὰ ἀνταπεξέλθουν μὲ στοιχειωδῶς ἀξιοπρεπῆ τρόπον εἰς τὰς ἀνάγκας των. Πρέπει συνεπῶς νὰ καταβάλεται ἰδιαιτέρα προσπάθεια διὰ νὰ μὴ παρατηρῶνται τοιαύτης μορφῆς ἄτοπα. Εἶναι πλέον ἢ ἀρκετὰ τὰ ἤδη ὑπάρχοντα.

ΕΥΛΟΓΟΣ ΑΠΟΡΙΑ;

Πολλοὶ συνάδελφοι τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐπαρχιακῶν ἰδίως Κατ)των μᾶς ἐρωτοῦν, διατί ὁ κ. Τρίμης «τὰ ἔχει» ἐναντίον μας. Δὲν γνωρίζομεν κατ' ἀρχὴν ἐὰν ὁ κ. Τρίμης «τὰ ἔχει» ἐναντίον μας. Ἐκεῖνο ὅμως διὰ τὸ ὁποῖον ἔχομεν νὰ πληροφορήσωμεν τοὺς ἀποροῦντας, εἶναι τοῦτο: Ὅταν τοῦ Συλλόγου μας προήδρευεν ὁ κ. Τσουδερὸς μὲ ἀντιπολιτευομένην παράταξιν τὴν Νέαν Κίνησιν, ὁ κ. Τρίμης «τὰ εἶχε» μὲ τὸν κ. Τσουδερὸν καὶ ἐχειροκροτοῦσε τὴν Νέαν Κίνησιν. Ὅταν ἡ Νέα Κίνησις ἔγινε Δ.Σ. μὲ πρόεδρον τὸν κ. Μελισσαρόπουλον, ὁ κ. Τρίμης «τὰ εἶχε» μὲ τὸν κ. Μελισσαρόπουλον καὶ ἐχειροκροτοῦσε τὸν κ. Τσουδερόν. Ὅταν δὲ ἐνεφανίσθη ἡ Ἕνωσις τῶν Νέων Συνδικαλιστικῶν Στελεχῶν μὲ τὸν κ. Καραπάνον, ὡς ἀντιπολίτευσις τοῦ κ. Μελισσαροπούλου, ὁ κ. Τρίμης ἐνέκρινε τὴν νέαν προσπάθειαν. Τώρα πρόεδρος τοῦ Συλλόγου μας εἶναι ὁ κ. Καραπάνος μὲ τοὺς συνεργάτας του. Ἡ δὲ στάσις τοῦ κ. Τρίμη εἶναι τοιαύτη ,ποὺ καθ' ἕνας δύναται νὰ τὴν ἑρμηνεύση ὅπως θέλει.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ

Ὁ τρόπος διενεργείας τῶν τελευταίων προαγωγῶν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Λογιστοῦ Α εἰς τὸν τοῦ Ὑποτμηματάρχου ἔδωσε λαβήν, ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὸ θῆλυ προσωπικόν, εἰς πολλὰ παράπονα. Αἱ ἐκ τῆς στενότητος τῶν ὀργανικῶν θέσεων δυσχέρειαι ἀντιμετωπίσθησαν ἐν πολλοῖς διὰ κριτηρίου θεσπισθέντος τὴν τελευταίαν στιγμήν, ἤτοι ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν σοβαρῶς, ἐὰν αἱ κρινόμεναι ἠσχολοῦντο ἢ ὄχι εἰς τὴν γραφομηχανήν. Ὁ τοιοῦτος τρόπος κρίσεως εἶναι καὶ ἄδικος καὶ ὄχι σύμφωνος πρὸς τὰς ἐπιταγὰς τῆς λογικῆς. Ἄδικος μὲν διότι διενεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει αὐθαιρέτων κανόνων, ἀλόγιστος δὲ διότι παρὰ τὸ συμφέρον τῆς Τραπέζης ἐπιτυγχάνεται διὰ τοῦ ἐμμέσου αὐτοῦ τρόπου ἡ ἐκδίωξις ἐκ τῆς μηχανῆς πεπειραμένων δακτυλογράφων.

ΠΟΥ ΘΑ ΦΘΑΣΩΜΕΝ;

Διὰ τὴν ὁριστικὴν ρύθμισιν τῶν ἐκ τοῦ ταμιακοῦ ἐπιδόματος ἀναδρομικῶν τὸ Δ.Σ. ἀφ' ἧς ὑπέβαλε τὸ σχετικὸν ὑπόμνημα ἐπραγματοποίησεν ὑπὲρ τὰς τριάκοντα παραστάσεις πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ προσωπικοῦ καὶ δύο πρὸς τὸν κ. Διοικητήν. Καὶ ἐπρόκειτο περὶ ἑνὸς ποσοῦ πέριξ τῶν 500.000 δρχ. Τὸν ἴδιον ἀριθμὸν περίπου συσκέψεων ἐπραγματοποίησε καὶ ἡ ἐπιτροπὴ προαγωγῶν διὰ νὰ κρίνη τοὺς Τμηματάρχας Β πρὸς Α. Αὐτὰ ὅμως δὲν ἐμποδίζουν τοὺς ἁρμοδίους νὰ ἰσχυρίζωνται ὅτι κάθε ζήτημα τοῦ προσωπικοῦ εὑρίσκει τὴν ταχείαν καὶ πρέπουσαν λύσιν.

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ !!!

Συνετάχθη ἡ ἐγκύκλιος, διὰ τὸν τρόπον καταβολῆς τῶν ἀναδρομικῶν ἐκ τοῦ δώρου Χριστουγέννων καὶ Πάσχα εἰς τοὺς ταμειακοὺς συναδέλφους. Ἐπαναφέρομεν εἰς τὴν μνήμην σας τὴν χρονολογίαν ὑποβολῆς τοῦ σχετικοῦ ὑπομνήματος· εἶναι ἡ 6)7)59. Σήμερα ἔχομεν πρωτομαγιά. Φαίνεται ὅτι ὅσο ὁ ἄνθρωπος ἐκμηδενίζει τὰς ἀποστάσεις διὰ τῆς ταχύτητος τόσον εἰσάγει τὴν χελώνα περὶ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων, ποὺ ἀφοροῦν τοὺς ἐργαζομένους.

ΠΑΝΤΟΥ Ο ΔΙΧΑΣΜΟΣ

Σύγχυσις ἐπῆλθεν εἰς τοὺς συναδέλφους διὰ τὴν ἡμέραν ἑορτασμοῦ τῆς πρωτομαγιᾶς. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον ἐδημοσιεύθη περίληψις σχετικῆς προκηρύξεως τῆς ὁμάδος Κυριακοπούλου — Θεοδώρου, ἡ ὁποία δηλοῖ ὅτι ἡ πρωτομαγιὰ θὰ ἑορτασθῇ διὰ 24ώρου ἀπεργίας τὴν 2αν Μαΐου. Ἀπεναντίας ἡ Γ.Σ.Ε.Ε. καὶ τὸ Ε.Κ.Α. ἀπεφάσισαν ὅπως ὁ ἑορτασμὸς λάβῃ χώραν τὴν πραγματικὴν ἡμερομηνίαν (Κυριακὴν). Ἐκ καθήκοντος ὁ Σύλλογός μας πειθαρχεῖ εἰς τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τοῦ Ε.Κ.Α.. Φοβούμεθα ὅμως, καὶ αὐτὸ διεκηρύξαμεν καὶ εἰς τὸ 5ον συνέδριον τοῦ ΕΚΑ, ὅτι δὲν θὰ πρέπει ἡ ἡγεσία τῆς ΓΣΕΕ νὰ ξεπερνιέται εἰς μαχητικότητα καὶ εἰς ἐκδηλώσεις ἀπὸ τὴν ὁμάδα Κυριακοπούλου — Θεοδώρου. Οἱ μᾶζες—λόγῳ τῆς ἐξαθλιώσεώς των— ἀκολουθοῦν τοὺς μαχητικωτέρους. Δὲν ἀποκλείεται δὲ ὁ κ. Ὑπουργὸς νὰ ὁρίσῃ τὴν 2αν Μαΐου ὡς ἀργίαν.

Η ΣΙΩΠΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ... ΧΡΥΣΟΣ

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας ἐξεφράσαμεν τοὺς φόβους κατηγορίας συνταξιούχων μας ἐκ τῆς ἀνευθύνου πληροφορίας ὅτι δι' ὑποβληθέντος ὑπομνήματος πρὸς τὴν Διοίκησιν — ὑπόμνημα τὸ ὁποῖον δὲν εἶδε τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος — προτείνεται ἡ διακοπὴ τῆς χορηγουμένης ἐπικουρήσεως εἰς τὴν κατηγορίαν αὐτὴν τῶν συνταξιούχων μας. Οἱ φόβοι αὐτῶν ἐνετάθησαν λόγῳ τῆς παρεχομένης ἀμερίστου ὑποστηρίξεως εἰς τὸ ἀντισυνδικαλιστικὸν αὐτὸ αἴτημα ἐκ μέρους τῶν «κουμπάρων» διὰ τῆς συμπήξεως ἐνιαίου «μετώπου».

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΤΟΥ ΑΝΑΝΔΡΟΥ ΛΙΒΕΛΛΟΥ

Πρὸς
τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων
Ε.Τ.Ε.

Ἐνταῦθα

Κύριε Πρόεδρε,

Διὰ τῶν ἀνωνύμων, χυδαίου περιεχομένου ἀνακοινώσεων, αἱ ὁποῖαι ἐκυκλοφόρησαν τὰς παραμονὰς τῶν ἀρχαιρεσιῶν καὶ ἐτόλμησαν νὰ ἐμφανισθοῦν καὶ πάλιν πρὸ τινῶν ἡμερῶν σκοπεῖται σὺν τοῖς ἄλλοις, ἡ δημιουργία ἐντυπώσεως ὅτι τὴν ἀνήθικον ταύτην ἐνέργειαν——«κίνημα» θέλουν νὰ τὴν ὀνομάσουν οἱ σκηνοθέται της ὑποθάλπει ἡ κατὰ τὴν περίοδον 1955-56 ἐμφανισθεῖσα ΝΕΑ ΚΙΝΗΣΙΣ ἢ τινα δυσηρεστημένα δήθεν στοιχεῖα αὐτῆς, τὰ ὁποῖα, τώρα, ἐκήρυξαν πόλεμον κατὰ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου.

Ἂν καὶ παρέλκει ἔναντι Ὑμῶν καὶ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου, πᾶσα σχετικὴ δήλωσίς μας ἔναντι τῶν πράξεων τούτων, ὅμως διὰ νὰ διαλυθῇ ἐκ τῆς ἐπιχειρηθείσης συγχύσεως τυχὸν ἐσφαλμένη ἐντύπωσις εἰς τὴν συναδελφικήν μας οἰκογένειαν, δηλοῦμεν ἐνώπιον αὐτῆς, ὅτι τόσον ἡμεῖς, οἱ ἀποτελοῦντες τότε, ὁμοῦ μετά τινων ἐκ τῶν νῦν μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου, τὴν Συντονιστικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς ΝΕΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ, ὅσον καὶ οἱ λοιποὶ τότε συνεργάται μας, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχομεν μὲ τοὺς ἀνωνύμους ρυπαρογράφους.

Οἱ συνάδελφοι ἄλλωστε ἐνθυμοῦνται, ὅτι ἡ τότε ΝΕΑ ΚΙΝΗΣΙΣ ἠγωνίζετο διὰ τὴν τόνωσιν τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος εἰς τὴν Τράπεζαν, τὴν τοποθέτησίν του ἐπὶ νέων ἀγωνιστικῶν βάσεων, καὶ ὡς ἐκ τούτου τὰ μέλη της ἤσκουν δημοσία κριτικὴν τῶν ὑπευθύνων τῶν συνδικαλιστικῶν πραγμάτων, οὐδέποτε ὑβρίζοντες, ἀπὸ τῶν πρώτων δὲ ἡμερῶν τῆς ἐμφανίσεώς των, ἤρχοντο εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν Συλλογικὴν ἡγεσίαν, ἐπισκεπτόμεναι συχνὰ αὐτὴν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συλλόγου ὡς καὶ μὲ τὸ Προσωπικόν, τόσον εἰς τὴν Τράπεζαν, ὅσον καὶ εἰς ἐπανειλημμένας συγκεντρώσεις εἰς τὴν Λέσχην.

Ἕνα τίμιο κίνημα ποτὲ δὲν κρύβεται στὸ σκοτάδι διὰ νὰ ἐκτοξεύῃ ὕβρεις καὶ μόνον.

Εἴμεθα ἐπίσης ὑποχρεωμένοι, μίαν φορὰν ἀκόμη, νὰ τονίσωμεν, ὅτι ἡ Ν.Κ. ἔπαυσεν ὑφισταμένη ἀφ' ὅτου ἐπέτυχε τὸν σκοπόν της, νὰ θέσῃ δηλ. τὸ συνδικαλιστικὸν κίνημα τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης εἰς τὸ ὕψος ποὺ ἐπέβαλλαν αἱ στιγμαί, νὰ ἐνισχυθῇ ἡ θέσις του διὰ τῆς ἑνότητος τοῦ κλάδου καὶ διὰ τῆς συνδέσεώς του μὲ ἑτέρας συναφεῖς ὀργανώσεις, ὥστε τοῦτο νὰ προβάλῃ εὐστόχως καὶ νὰ βαδίζῃ ἐπιτυχῶς εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων τῶν ἐργαζομένων ἐν τῇ Τραπέζῃ.

Ὑπὸ τὰς σήμερον κρατούσας συνθήκας καθῆκον ὅλων μας εἶναι νὰ εἴμεθα συσπειρωμένοι εἰς τὸν Σύλλογον, προσφέρων ἕκαστος τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὸ τεράστιον ἔργον αὐτοῦ.

Τὸ παρὸν παρακαλοῦμεν ὅπως δημοσιευθῇ εἰς τὸν Συλλογικὸν τύπον.

Μετὰ συν)φικῶν χαιρετισμῶν
Ἀθανασιάδης Μιχ., Ἀντωνιάδης Ἀντών., Ἀποστόλου Ἀπ., Κατσούλος Φιλοποίμην, Κέης Γεώργ., Κιουπάκης Ἐμμ., Μαυρουλίδης Ἐπαμ., Στρούλιας Ἀντώνιος.

Πρὸς τὴν
Συντακτικὴν Ἐπιτροπὴν
τῆς «Τραπεζιτικῆς»
Ἐνταῦθα

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Παρακαλοῦμεν ὅπως διὰ τοῦ Συλλογικοῦ μας δημοσιογραφικοῦ ὀργάνου, ἀνακοινωθοῦν εἰς τὸ Προσωπικὸν τὰ ἀκόλουθα:

Συμφώνως πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς 6ης καὶ 7ης Μαρτίου ἐ.ἔ. ἀποτελοῦμεν ὁμοῦ μετὰ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Συλλόγου μας τοὺς νομίμους ἐκπροσώπους τοῦ Συλλόγου εἰς τὸ Ἐργατοϋπαλληλικὸν Κέντρον Ἀθηνῶν καὶ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτὴν ἐλάβομεν μέρος εἰς τὸ συγκληθὲν τὴν 27ην καὶ 28ην Μαρτίου ἐ.ἔ. 8ον Συνέδριον αὐτοῦ.

Εὔλογος συνεπῶς εἶναι ἡ κατάπληξίς μας διὰ τὸ ψεῦδος καὶ τὴν θρασύτητα μετὰ τῆς ὁποίας χυδαῖοι τινὲς ἀνωνυμογράφοι στρέφονται κατὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ἐμφανίζοντες αὐτὸν ἀποδοκιμασθέντα ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ συνεδρίου καὶ δή... διὰ φράσεων, τὰς ὁποίας σεβόμενοι ὑμᾶς καὶ τὸν ἑαυτόν μας δὲν ἐπαναλαμβάνομεν.

Τοιοῦτον τι ὄχι μόνον δὲν συνέβη, ἀλλὰ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς κατεχειροκροτήθη ἀπὸ τοὺς Συνέδρους, ἐκάλεσε δὲ πρῶτος τὸ Συνέδριον νὰ λάβῃ θέσιν ὑπὲρ τῶν διωκομένων συνδικαλιστῶν, κινήσας τὸ γνωστὸν εἰς τὴν συναδελφικήν μας οἰκογένειαν θέμα Ποντικοπούλου.

Ἀλλὰ οἱ ρυπαρογράφοι ἐπιχειροῦν καὶ κάτι ἄλλο. Ἰσχυριζόμενοι ὅτι τὴν «ἀποδοκιμασίαν» ἠκολούθησε καὶ ἐπίκρισις τινὸς ἐξ ἡμῶν, σκοποῦν νὰ ἐμφανίσουν τοὺς ἐκπροσώπους σας διηρημένους, ἐλπίζοντες οὗτοι ἢ οἱ ὑποκινηταί των πολλὰ ἐξ αὐτοῦ.

Ἀφήνομεν τὰς τοιαύτας προσπαθείας εἰς τὴν κρίσιν, τὴν περιφρόνησιν μᾶλλον τῶν συναδέλφων.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχομεν νὰ τονίσωμεν, εἶναι ὅτι, ἐὰν κρίνωμεν ἀπὸ τὸ ποῖος ἔχει συμφέρον νὰ συκοφαντῶνται συνεπεῖς Ὀργανώσεις καὶ συνδικαλιστικὰ στελέχη, εἰς περίοδον μάλιστα προβολῆς ζητημάτων τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως, συμπεραίνομεν ὅτι οἱ παράγοντες τῆς «κινήσεως» ἐξυπηρετοῦν συμφέροντα τελείως ξένα πρὸς τὰ τῶν ἐργαζομένων, ὁπωσδήποτε δὲ συμφέροντα ἐχθρῶν τοῦ Συλλόγου μας.

Πιθανῶς νὰ εὑρέθησαν «συνάδελφοι» τινές, οἱ ὁποῖοι χάριν δόξης «καλὰ Δελαπατρίδη» νὰ ἐγένοντο ὄργανά των. Ἀλλ' αὐτὸ εἶναι ἄλλο ζήτημα.

Μετὰ
συναδελφικῶν χαιρετισμῶν
Βαλασιάδης Κορνήλιος
Κέης Γεώργιος
Λίτινας Ἰωσὴφ
Μαυρουλίδης Ἐπαμ.
Ἀθῆναι 14)4)60

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΩΝ ΤΟΥ Ε.Κ.Α.

Εἰς τὴν νέαν διοίκησι τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν ἐξελέγησαν οἱ κ.κ. Παπαδᾶτος, Ράπτης, Βασιάκος (Τράπ. Ἑλλάδος), Ψαρόγιαννης (Ε.Η.Σ.), Χατζηβασιλείου (Φωταέριον Ἀθηνῶν), Κούτσιας, Κοκκινάκης (Ἐμπορ. Τράπεζα), Πιτυλάκης, Παπαϊωάννου (Ἐθν. Τράπεζα), Στρατηγάκος, Φιλίππου, Καραΐνδρος, Μπιτούνης, Καλλίγας, Βασιλόπουλος, Καβάλος (Τράπεζα Ἑλλάδος), Ζαγάρης, Κεφάλας, Μπότσιος, Μπίγκας, Παναγιωτίδης, Μπεχράκης, Μεσολογγίτης, Γκλαβᾶς. Πρόεδρος τοῦ ΕΚΑ ἐξελέγη ὁ κ. Μακρῆς διὰ ψήφων 378 ἐναντι 167, ποὺ ἔλαβεν ὁ κ. Μαστρογιαννάκος (ΔΣΚ), καὶ 104 ὁ κ. Μαστορῖκος (Θεοδώρου).

Εἰς τὴν ἐποπτικὴ ἐπιτροπὴ ἐξελέγησαν οἱ κ.κ. Καντούνης, Πριόβολος καὶ Καλύβης.

Ἀντιπρόσωποι διὰ τὸ συνέδριον τῆς ΓΣΕΕ ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Ἀλευρᾶς (Τράπ. Ἑλλάδος), Παπαδᾶτος, Μεσαριτάκης, Χατζηβασιλείου, Παπαϊωάννου, Πιτυλάκης, Κούτσιας, Κατσίκης (Τρ. Ἑλλάδος), Καραΐδρος, Φιλίππου, Μπεχράκης, Βασιλόπουλος, Καβάλος, Μπιτούνης, Καλύβης, Καραπάνος, (Ἐθν. Τράπεζα), Μπότσιος, Ρομπόπουλος, Μουτσάκης, Ροῦτσος, Παναγιωτίδης, Παξινόπουλος, Μαντέλος.

Η ΝΕΑ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ Ε.Κ.Α.

Ἡ διοίκησις τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία ἐξελέγη κατὰ τὶς ἐκλογὲς τοῦ 5ου Συνεδρίου, συνεκροτήθη εἰς σῶμα ὡς ἑξῆς: Φ. Μακρῆς πρόεδρος, Α. Παπαδᾶτος γενικὸς γραμματεύς, Β. Ράπτης, Ι. Πιτυλάκης ἀντιπρόεδροι, Ὀ. Κούτσιας ταμίας, Κ. Παναγιωτίδης καὶ Α. Ζαγάρης ἔφοροι καὶ Ν. Βασιάκος, Δ. Κοκκινάκης, Ὀρ. Χατζηβασιλείου, Η. Φιλίππου, Α. Μπιτούνης ἐκτελεστικοί.

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΤΙΚΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΓΣΕΕ ΚΑΙ ΤΟΥ Ε.Κ.Α.

Α΄ ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ: (Γιὰ Εἰρήνη καὶ ἀνθρώπινη ζωὴ τῶν λαῶν).

Γενικὸ ἀφοπλισμὸ καὶ κατοχύρωση τῆς Δημοκρατίας, τῆς Εὐημερίας καὶ τῆς Εἰρήνης μὲ βάσιν τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ μέσα ποὺ διαθέτει ὁ Ο.Η.Ε.

Σεβασμὸ τοῦ δικαιώματος τῶν λαῶν γιὰ αὐτοδιάθεση, ὡς καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πολίτου.

Οἱ μεγάλοι καὶ οἱ ἰσχυροὶ νὰ δώσουν τὴν ὀφειλομένην οἰκονομικὴν καὶ τεχνικὴν βοήθειαν πρὸς τοὺς μικροὺς καὶ ἀδυνάτους λαούς, γιὰ νὰ ζήσουν καὶ αὐτοὶ ἀνθρώπινη ζωή.

Β΄. ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΙΤΗΜΑΤΑ: (Γενικά, Κοινωνικὰ καὶ Οἰκονομικά).

Συμμετοχὴ τῆς Ἐργατικῆς τάξεως εἰς τὴν κατάρτισιν ἐθνικοῦ προγράμματος οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας διὰ τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν της καὶ παντὸς διεθνοῦς πόρου, ὅστις δὲν θὰ ἔθιγε τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν μας.

Συμμετοχὴ τῆς ἐργατικῆς τάξεως στὸν προγραμματισμὸ καὶ στὴν ἄσκηση τῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς πολιτικῆς γιὰ τὴν δικαία κατανομὴ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

Περιορισμὸς τῶν ἀντιπαραγωγικῶν δαπανῶν καὶ ἀναδιάρθρωσις τῆς φορολογίας διὰ τὴν ἀνακούφισιν τοῦ λαοῦ.

Προγραμματισμὸς καὶ ἄσκηση κοινωνικῆς πολιτικῆς διὰ νὰ ἀποκτήσῃ ἡ ἑλληνικὴ Δημοκρατία τὸ ἀναγκαῖον καὶ ἀπαραίτητο ὑπόβαθρον.

Νὰ προστατευθοῦν οἱ θεσμοὶ ποὺ θεμελιώνουν καὶ ἐκφράζουν τὴν Δημοκρατία εἰς τὴν χώρα μας.

Νὰ χτυπηθῇ ἡ συναλλαγὴ καὶ ἡ διαφθορὰ ποὺ ὑπονομεύουν τὴν Διοίκηση.

Γ΄. ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΙΤΗΜΑΤΑ: (Συνδικαλιστικά).

Κατοχύρωσις καὶ σεβασμὸς τῆς αὐτονομίας καὶ ἀνεξαρτησίας τῶν Συνδικάτων καὶ τῆς συνδικαλιστικῆς δράσεως.

Νομοθετικὴ κατοχύρωσις τῆς ὑπευθύνου συνδικαλιστικῆς ἐργατικῆς ἐκπροσωπήσεως στὰ ὄργανα τῆς τριμεροῦς συνεργασίας, στὴ Διοίκηση τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν τῶν ἐργαζομένων καὶ εἰς τοὺς Ὀργανισμοὺς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς.

Ἐπικύρωσις τῶν Διεθνῶν Συμβάσεων καὶ Συστάσεων τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Γενεύης καὶ εἰδικώτερον τῶν ὑπ' ἀριθ. 87 (Συνδικαλιστικαὶ Ἐλευθερίαι), 98 (Συλλογικαὶ Συμβάσεις), καὶ 100 (ἴση ἀμοιβὴ δι' ἴσην ἐργασίαν).

Ἄμεση κατάργησις τῶν ἀντισυνδικαλιστικῶν καὶ ἀντεργατικῶν νόμων καὶ διατάξεων καὶ κωδικοποίησις καὶ πιστὴ ἐφαρμογὴ τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας.

Κατάργησις τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας.

Δ΄. ΕΙΔΙΚΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΙΤΗΜΑΤΑ:

Προσαρμογὴ τῆς ἀμοιβῆς τῆς ἐργασίας μὲ βάση τὶς λελογισμένες ἀνάγκες τῆς ζωῆς, τὴν παραγωγὴ καὶ τὴν παραγωγικότητα. Τὴν διαβάθμισι τῆς ἐργασίας ἐντὸς τῆς παραγωγῆς καὶ τὴν ἀξιολόγησιν καὶ ἱεράρχησιν τῆς ἀμοιβῆς, πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ὀφειλομένης τάξεως εἰς τὴν ἀμοιβὴν τῆς ἐργασίας.

Καταργησις τοῦ Νόμου 3239)55 καὶ ἐπαναφορὰ τῆς περὶ Συλλογικῶν Συμβάσεων νομοθεσίας 1935, ὥστε ἡ ἀμοιβὴ τῆς ἐργασίας νὰ προσδιορίζεται χωρὶς τὴν καταθλιπτικὴ παρέμβασιν τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον καταλήγει νὰ διατιμᾷ ὑποχρεωτικῶς μόνον τὴν ἐργασία, ἐν μέσῳ μιᾶς πλήρους φιλελευθέρας οἰκονομικῆς πολιτικῆς, ἀλλὰ μόνον ἐλεύθερες διαπραγματεύσεις μεταξὺ ἐργοδοτῶν καὶ ἐργοδοτουμένων.

Ἀνάπλασις καὶ ριζικὴ ἀναδιοργάνωσις τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως.

Μείωσις τοῦ ὁρίου ἡλικίας στὰ 60 χρόνια γιὰ τοὺς ἄνδρες καὶ στὰ 55 γιὰ τὶς γυναῖκες.

Συμμετοχὴ τοῦ κράτους στὰ ἀσφαλιστικὰ βάρη.

Συμμετοχὴ τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν Διοίκησιν τῶν Ἐπιχειρήσεων διὰ τῆς καθιερώσεως τοῦ θεσμοῦ τῶν Συμβουλίων Ἐπιχειρήσεως.

ΠΕΝΘΗ

Τὸν μῆνα Ἀπρίλιον ἀπεβίωσαν οἱ κάτωθι συνάδελφοι:

Γεώργιος Ἰάν. Σαζάκης—Κλητὴρ Α΄ Διοικήσεως.

Ἀθανάσιος Ἰωάν. Ἀσημακόπουλος—Συν)χος Τμήματος Α΄.

Χατζημανώλη Ἑλένη Κ)τος Σάμου.

Βαρβαρόπουλος Δημήτριος —Συνταξιοῦχος.

Τοὺς οἰκείους τῶν ἐκλειπόντων συλλυπούμεθα.

ΔΩΡΕΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Πρὸς τὸν
κ. Ἀθαν. Ροῦφον
Παρὰ τῇ Ε.Τ.Ε.
Ὑπηρεσία Βιοτεχνικῶν Δανείων
Ἐνταῦθα

Κύριε Συνάδελφε,

Γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι ὑπὸ τῶν συναδέλφων σας τῆς Ὑπηρεσίας Βιοτεχνικῶν Δανείων κατετέθη ἡμῖν τὸ ποσὸν δρχ. 300 (τρακοσίων) ἀντὶ στεφάνου, εἰς μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος πατρός σας.

ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΓΕΙΑΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖ.
Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΥΔΑΣ
Ἰατρὸς — Δερματολόγος
ὁδὸς Θεμιστοκλέους 186
Τηλέφ. 620.792
Δέχεται τὰ Μέλη
τοῦ ΤΥΠΕΤ
καθ' ἑκάστην 8.1.30΄ καὶ
5 - 8.30΄

ΟΠΤΙΚΑ METZLER
Πλουσία συλλογὴ εἰς σκελετοὺς καὶ κρύσταλλα ὅλων τῶν ἐργοστασίων τοῦ κόσμου.
Ἐπιστημονικὴ ἐκτέλεσις συνταγῶν.
ΟΛΓΑ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΝΙΚΗΣ 2 (Ἐντὸς τῆς στοᾶς)
Ἔναντι Ταχυδρομείου Πλατείας Συντάγματος
Τηλέφ. 34.141
Συμβεβλημένη μετὰ τοῦ Τ.Υ.Π.Ε.Τ.

Η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΤΟΥ 1960 ΣΑΛΠΙΣΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΝ ΚΑΙ ΨΥΧΙΚΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ ΕΨΗΦΙΣΕ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ ΠΡΩΤΟΠΟΡΕΙ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΜΑΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ. ΖΗΤΩ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΚΑΤΩ Η ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΕΔΡΙΛΙΚΙΑ

ΜΕ ΤΑΧΥΝ ΡΥΘΜΟΝ ΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΔΕΟΥΣΑΝ ΠΡΟΣΟΧΗΝ ΠΡΟΧΩΡΕΙ Ο ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΣ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ & ΤΟΥ ΒΟΗΘΗΤ. ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Κατόπιν τῆς γνωματεύσεως τῶν νομικῶν Συμβούλων τοῦ ΤΥΠΕΤ ὅτι ἡ παροχὴ τῆς ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως δέον ὅπως παρέχεται παρὰ πῶν Ταμείων Ἀλληλοβοηθείας κεχωρισμένως, συμφώνως πρὸς τὰς καταστατικὰς των διατάξεις, ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 77)20.2.60 ἐγκύκλιος τοῦ Ταμείου Ὑγείας πρὸς τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Τραπέζης διὰ τῆς ὁποίας δίδονται σχετικαὶ ὁδηγίαι ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἔκδοσιν καὶ τὴν σφράγισιν δι' ἰδίων σφραγίδων τῶν δελτίων ἐπισκέψεως καὶ τῶν συνταγῶν.

Ὁ διαχωρισμὸς οὗτος, ἀπορροια τῆς ὑπάρξεως δύο καὶ τριῶν συλλογικῶν ὀργάνων, κρίνεται ἀναπόφευκτος θὰ ἐπακολουθήσῃ δὲ καὶ περιουσιακὸς τοιοῦτος οὕτως ὥστε ἕκαστον ταμεῖον ἀλληλοβοηθείας ν' ἀποκτήσῃ πλήρη διοικητικὴν καὶ διαχειριστικὴν αὐτοτέλειαν. Τὸ γεγονὸς ἐνέβαλεν εἰς ἀνησυχίαν κατηγορίαν τινὰ ἠσφαλισμένων οἱ ὁποῖοι πέραν τῶν μικροφιλοδοξιῶν ἐλαχίστων βλέπουν καὶ πολὺ ὀρθῶς τὸ ἀσφαλιστικὸν συμφέρον τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου (ἐθνοτραπεζοϋπαλληλικοῦ) καὶ οὐδὲν ἄλλο.

Πράγματι τὸ ταμεῖον ἀλληλοβοηθείας τῶν ὑπαλλήλων τῆς ΕΤΕ (κυρίου προσωπικοῦ) θὰ ἐμποδίζεται καταστατικῶς τοῦ λοιποῦ νὰ καλύπτῃ τὰ τυχὸν ἐλλείμματα τοῦ ταμείου ἀλληλοβοηθείας τῶν εἰσπρακτόρων καὶ κλητήρων (τοῦτο ἐπετυγχάνετο μέχρι τοῦδε διότι ἅπασαι αἱ εἰσφοραὶ περιήρχοντο ἀδιακρίτως εἰς τὸ ΤΥΠΕΤ). Ἀπὸ προχείρους δὲ ὑπολογισμοὺς ποὺ ἔγιναν προκύπτει ὅτι τὸ Ταμεῖον ἀλληλοβοηθείας τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ κατὰ τὴν διανομὴν τῶν περιουσιακῶν στοιχείων οὐδὲν ἔχει νὰ λάβῃ ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ ΤΥΠΕΤ διότι αὕτη συμψηφίζεται μὲ τὰ ἐτήσια ἐλλείμματα τοῦ ταμείου των τὰ ὁποῖα μέχρι σήμερον ἐκαλύπτοντο παρὰ τῶν εἰσφορῶν τοῦ ταμείου ἀλληλοβοηθείας τοῦ κυρίου προσωπικοῦ καὶ δι' ἐκτάκτων ἐνισχύσεων τῆς Τραπέζης.

ΟΥΔΕΙΣ ΦΟΒΟΣ ΝΑ ΠΕΡΙΕΛΘΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟ ΙΚΑ

Οἱ συνάδελφοι τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ ἐξέφραζαν φόβους συνισταμένους εἰς τὸ: 1) ὅτι ὑπάρχει κίνδυνος παροχῆς διαφόρου κλινικῆς περιθάλψεως ἐφ' ὅσον αἱ ἐντολαὶ θ' ἀναφέρουν τὴν ἰδιότητά των, κλητὴρ ἢ εἰσπράκτωρ. Τοῦτο βέβαια ἐλήφθη πρόνοια καὶ ἀντιμετωπίσθη διὰ τῆς κυκλοφορησάσης ἐγκυκλίου ἡ ὁποία σαφῶς λέγει ὅτι τὰ δικαιολογητικὰ δαπανῶν (συνταγαί, ἀποδ. φαρμακείων, ἀποδ. ἰατρῶν, νοσοκόμων, κλινικῶν κλπ.), ἀφορωσῶν ἰατροφαρμακευτικήν, νοσοκομειακὴν κλπ. περίθαλψιν τῶν μελῶν τῶν ταμείων, δέον πρὸ τῆς ὑποβολῆς των νὰ σφραγίζωνται διὰ σφραγίδων τῶν κάτωθι ὑποδειγμάτων: ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΤΕ, ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ ΤΩΝ ΕΙΣΠΡΑΚΤΟΡΩΝ ΚΑΙ ΚΛΗΤΗΡΩΝ ΤΗΣ ΕΤΕ, ἐπ' οὐδενὶ ὅμως λόγῳ τὰ ἐκδιδόμενα παραπεμπτικὰ (σημειώματα πρὸς ἰατρούς, ἐντολαὶ πρὸς κλινικὰς κλπ.) θὰ σφραγίζωνται πρὸ τῆς ἐκτελέσεώς των, πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ἰδίου ἐκ μέρους τῶν ἰατρῶν, ἐνδιαφέροντος πρὸς πάντα τὰ μέλη ἀνεξαρτήτως τοῦ βαθμοῦ αὐτῶν.

Ἡ μὴ διάκρισις αὕτη θὰ εἶναι βέβαια προσωρινή, διότι τὰ δύο ταμεῖα μετὰ τὸν πλήρη διαχωρισμόν των θὰ ἐκδώσουν ἴδια ἔντυπα ὁπότε ἡ μὴ διάκρισις θὰ παύσῃ ὑφισταμένη. Εἴμεθα ὅμως βέβαιοι ὅτι οἱ ἰατροί, οἱ ὁποῖοι ἀσκοῦν κοινωνικὸν λειτούργημα τὸ ὁποῖον δὲν ἐπιδέχεται διακρίσεις τῶν ἀνθρώπων εἰς κατηγορίας, θὰ σταθοῦν εἰς τὸ ὕφος τῆς ἀποστολῆς των ἄνευ οὐδεμιᾶς μειώσεως τοῦ ἐνδιαφέροντός των.

2) Ὅτι τὸ ταμεῖον ἀλληλοβοηθείας τῶν εἰσπρακτόρων καὶ κλητήρων δὲν θὰ δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἀποστολήν του λόγῳ οἰκονομικῆς ἀνεπαρκείας. Τοῦτο βεβαίως εἶναι ἀναμφισβήτητον, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἐμβάλῃ εἰς ἀνησυχίας τὴν μάζαν τῶν ἠσφαλισμένων ἀλλὰ μόνον τοὺς ἐλαχίστους φιλοδόξους. Αἱ προσπάθειαι τὰς ὁποίας εἰλικρινῶς καταβάλλει τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου μας διὰ τὴν ἑνοποίησιν τῶν πάσης φύσεως ἀσφαλιστικῶν ταμείων ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ στεφθοῦν ὑπὸ ἐπιτυχίας καὶ τότε θὰ ἐκλείψῃ αὐτὸς ὁ νεοδημιουργηθεὶς βραχνὰς ποὺ σφίγγει τὸν λαιμὸ τῶν συμπαθῶν συναδέλφων τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ. Τὰ ἴδια τὰ μέλη τοῦ Ταμείου ἀλληλοβοηθείας τῶν εἰσπρακτόρων καὶ κλητήρων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δύνανται καὶ ἐπιβάλλεται νὰ βοηθήσουν πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν.

ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ ΕΙΣΠΡΑΚΤΟΡΕΣ

Ἡ πραγματοποίησις τοῦ διαχωρισμοῦ ἀνησύχησεν καὶ τοὺς συνταξιούχους Εἰσπράκτορας, ὁμὰς τῶν ὁποίων δι' ὑμομνήματός των πρὸς τὸ Τ.Υ.Π.Ε.Τ., ζητεῖ ὅπως τὰ ἀσφαλιστικά των δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις ἀσκῇ τὸ ταμεῖο ἀλληλοβοηθείας τοῦ κυρίου καὶ οὐχὶ τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ.

ΤΟ ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΟΝ ΕΠΙΣΠΕΥΔΕΤΑΙ

Ὁ κ. Διοικητὴς ἔδωσεν ἐντολὴν ἐπισπεύσεως τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς Στεγάσεως. Κατόπιν αὐτοῦ καὶ τῆς ὑποβολῆς τῶν ἀπόψεων τοῦ Προσωπικοῦ, αἱ ὁποῖαι ἂν καὶ εἶναι εἰς μερικὰ σημεῖα διάφοροι, ὅμως εἰς πολλὰς περιπτώσεις ὑπάρχει σύμπτωσις ἀπόψεων, ἡ ἔναρξις τῆς δανειοδοτήσεως πρέπει νὰ γίνῃ ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνός. Τὸ Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου μας εἰς ἐπανειλημμένας συνεργασίας του μὲ τὸν Πρόεδρον τοῦ Συνδέσμου Ἀστέγων ἐξετάζει τὴν περίπτωσιν ὑποβολῆς κοινοῦ ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ σοβαροῦ θέματος ἐγγράφου.

ΤΟ ΤΑΜΕΙΑΚΟΝ ΕΠΙΔΟΜΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΑ ΤΩΝ ΠΡΟΑΓΩΓΩΝ

Ὡςἐπληροφορήθησαν οἱ συνάδελφοι διὰ τῆς τελευταίας ἀνακοινώσεως τοῦ Δ.Σ., ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης ἱκανοποίησεν πλήρως τὸ αἴτημά μας περὶ Ταμειακοῦ ἐπιδόματος καὶ μερικῶς τὸ τοιοῦτον, ὅπερ ἀφορᾷ ἀναδρομικὰ τῶν προαγωγῶν 1954 — 56. Διὰ τὸ πρῶτον ἐπερατώθη ἡ ἐργασία, συνταχθείσης καὶ τῆς σχετικῆς ἐγκυκλίου. Διὰ τὸ δεύτερον ἤρξατο ἡ προεργασία ὑπολογισμοῦ τοῦ ποσοῦ. Τὸ Δ.Σ. εἰς προχθεσινὰς παραστάσεις του ἐζήτησεν, ὅπως ἡ πρώτη δόσις ἀντιστοιχῇ τουλάχιστον εἰς τὸ ἀναδρομικὰ ἑνὸς ἑξαμήνου. Ἐζητήθη δὲ καὶ ὑπεβλήθη συμπληρωματικὸν ἐπὶ τούτου σημείωμα τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Ὑπάρχουν δὲ ἐνδείξεις, ὅτι ἡ ἄποψις αὕτη τοῦ Συλλόγου μας θὰ γίνῃ δεκτή.

ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ

Τὴν 30ὴν Ἀπριλίου συνῆλθεν ἐν τῇ Τραπέζῃ ἡ τακτικὴ ἐτησία Γεν. Συνέλευσις τῶν μετόχων, εἰς ἣν ὁ κ. Διοικητὴς ἔδωκεν λεπτομερῆ εἰκόνα τῆς πορείας τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἱδρύματος καὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας, ἀπονείμας καὶ τὸν καθιερωμένον ἔπαινον πρὸς τὸ πενόμενον προσωπικόν. Ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου μας ἔθεσεν ἐνώπιον τοῦ σώματος, διὰ μίαν εἰσέτι φοράν, τὰ χρονίσαντα ζητήματα τοῦ προσωπικοῦ, ζητήσας τὴν ἐνεργὸ συμπαράστασιν τοῦ κεφαλαίου εἰς τὸν παράγοντα ἐκεῖνον, ὅστις παρὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν τοῦ κράτους καὶ τῆς Τραπέζης οὐδὲν ἐκαρπώθη.

Εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον μας θὰ δώσωμεν περίληψιν τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Διοικητοῦ καὶ τὸν λόγον τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Συλλόγου μας.

ΣΥΓΚΑΛΕΙΤΑΙ ΕΚΤΑΚΤΩΣ ΤΟ ΓΕΝ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ Ο.Τ.Ο.Ε.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας κ. Γεώργ. Καραπάνος συνεκάλεσεν ἐκτάκτως τὸ Γεν. Συμβούλιον τοῦ δευτεροβαθμίου μας συλλογικοῦ Ὀργάνου διὰ τὸ α΄ 10ήμερον τοῦ Μαΐου.

Μεταξὺ τῶν ὑπὸ συζήτησιν θεμάτων θὰ εἶναι καὶ ἡ ἀνασυγκρότησις τοῦ Προεδρείου τῆς Ὁμοσπονδίας.

Η ΠΑΡΕΛΚΥΣΙΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

χρέωσίς της. Κερδίζει κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τοὺς τόκους τῶν ὀφειλομένων ποσῶν καὶ εἰσπράττει τοιούτους ἐκ τῆς διαθέσεως τῶν ποσῶν τούτων πρὸς τὴν παραγωγήν, τοὺς ὁποίους οὐδὲ σκέψιν ἔκαμε ποτὲ νὰ καταβάλῃ ὁμοῦ μὲ τὴν ὀφειλομένην ἀμοιβὴν τῆς ἐργασίας.

Τοιοῦτον ὀξύμωρον σχῆμα πιστεύομεν ὅτι δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ ἱστορία οὐδενὸς σοβαροῦ πιστωτικοῦ Ἱδρύματος. Ἀποβαίνει δὲ τοῦτο ὁπωσδήποτε πρὸς βλάβην αὐτῆς ταύτης τῆς φήμης τῆς Τραπέζης, διότι παρὰ τὴν προσπάθειαν τὴν ὁποίαν καταβάλλουν ὑπάλληλοι καὶ συλλογικὰ ὄργανα διὰ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ Ἱδρύματος, εἶναι ἀδύνατον οἱ γραμμὲς αὐτὲς νὰ μὴν ἀναγνωσθοῦν ἀπὸ τὰ πρόσωπα τῶν οἰκογενειῶν των, ἀπὸ τοὺς συναδέλφους τῶν ἄλλων Τραπεζῶν καὶ ἀπ' αὐτοὺς τῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ, μετὰ τῶν ὁποίων γίνεται ἀνταλλαγὴ δημοσιογραφικῶν ἐντύπων. Ἡ ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης ἐπίκλησις τυχὸν πληθωριστικῶν κινδύνων ἢ Κυβερνητικῆς τακτικῆς ἐπὶ τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων μόνον πρόσθετα δυσμενῆ εἰς βάρος της, σχόλια θὰ προκαλέσῃ, ἀποδεικνύουσα περιτράνως ὅτι ἡ Διοίκησις ἐκ μέρους της ἐμπλέκουσα καὶ ἀπασχολοῦσα τὰ συλλογικὰ ὄργανα εἰς τοιούτου εἴδους διεκδικήσεις—διὰ τὰς ὁποίας τὸ Δ.Σ. ἀναλίσκεται εἰς συνεχεῖς παρουσιάσεις, προσφυγὰς εἰς τὴν δικαιοσύνην, ἀπεργιακὰς ἐκδηλώσεις κλπ.— σκοπὸν ἔχει τὴν μὴ ἀντιμετώπισιν τοῦ βασικοῦ προβλήματος, τοῦ μισθολογικοῦ.

Ἀρνητικὴ τυγχάνει ἡ θέσις τῶν παραγόντων τῆς Διοικήσεως καὶ ἐπὶ ἄλλων θεμάτων, ἡ ἐπίλυσις τῶν ὁποίων οὐδόλως ἐμπίπτει εἰς τὴν Κυβερνητικὴν τακτικὴν τῆς μισθολογικῆς καθηλώσεως καὶ τῆς πρὸς τὰ χείρω ἰσοπεδώσεως ἀλλ' ἁπλῶς εἶναι ζήτημα ρυθμίσεως ἐκκρεμῶν ἐσωτερικῶν ζητημάτων, δημιουργηθέντων λόγῳ τῆς συγχωνεύσεως.

Τοιαῦτα ἐκκρεμῆ θέματα εἶναι τὸ ἐπίδομα βαθμοῦ ἀπὸ Λογιστοῦ Β καὶ ἄνω, τὸ ἐπίδομα ἐλεγκτῶν, ἡ παιδικὴ μέριμνα, τὸ ἐπίδομα ἑστιάσεως καὶ ἡ ἐπανιαλειτουργία τοῦ Ταμείου προικοδοτήσεως. Ἐὰν ὁ κ. Διοικητὴς ἢ ὁ κ. Προσωπόρχης πιστεύουν εἰλικρινὰ ὅτι διὰ τὸ ἐπίδομα λογιστοῦ ἢ διὰ τὴν παιδικὴν μέριμνα ἡ ὁποία θ' ἀνακουφίσῃ κυρίως οἰκογενειάρχας μικροῦ βαθμοῦ προσληφθέντας εἰς μεγάλην σχετικῶς ἡλικίαν (27 - 30 ἐτῶν) λόγῳ τῶν ἐπικρατησασῶν ἀνωμάλων συνθηκῶν ἀπὸ τὸ 1946 καὶ ἐκεῖθεν, ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκρισις τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν πέντε «σοφῶν» ἢ συγκατάθεσις τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, τότε ἀσφαλῶς ὑποτιμοῦν τὴν νοημοσύνην τῶν ὑπαλλήλων. Ἐάν, ὅπως συχνὰ διακηρύττεται, θέλουν εἰλικρινὰ νὰ ξαναφτιάξουν τὴν παλαιὰν Ἐθνικὴν ὄχι μόνον ἀπὸ ἀπόψεως διανομῆς μερίσματος, τότε θὰ πρέπει νὰ τῆς δώσουν τὸν πρωτοπορειακὸν ρόλον ποὺ κατεῖχεν τόσον εἰς τὸν ὄγκον τῶν χρηματοδοτήσεων καὶ τῶν καταθέσεων, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἀμοιβὴν τῶν ὑπαλλήλων της. Γνωρίζουν, ὡς οἰκονομολόγοι, ὅτι μὴ ἰσοϋψὴς ἀνάπτυξις τῶν δύο συντελεστῶν δράσεως δημιουργεῖ ἀναπήρους ἑτοίμους νὰ πέσουν στὸ πρῶτο φύσημα.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Διοικήσεων τῶν Τραπεζῶν καὶ τῶν Ὀργανώσεών μας διαπραγμάτευσιν.

3) τὴν κατοχύρωσιν τῶν Συνδικαλιστικῶν μας Ἐλευθεριῶν.

4) τὴν ἀπαλλαγήν μας ἐκ τῶν ὑποχρεωτικῶν εἰσφορῶν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀνεργίας καὶ Ἐργατικῆς Ἑστίας.

5) τὴν καθιέρωσιν τοῦ ὡραρίου τῶν 39 ὡρῶν, δι' ὅλας γενικῶς τὰς Τραπέζας καὶ δι' ἅπαντα τὰ Ὑπ)τα αὐτῶν καὶ τὴν λῆψιν μέτρων, ὥστε ἡ ἀνταγωνιστικὴ προσπάθεια τῶν Ἐμπορικῶν Τραπεζῶν μὴ ἀποβαίνῃ εἰς βάρος τῶν ὑπαλλήλων των.

Συνάδελφοι,

Ὁ πρωτοπορειακὸς ρόλος σας εἰς τὸν Συνδικαλισμὸν καὶ ἡ ἐξ αὐτοῦ εὐθύνη, ἐπιτάσσει νὰ ἴδωμεν, ὑπὸ τὴν κοινὴν πλέον μοῖραν ὡς ἐργαζομένων, τὴν δεινὴν καὶ μεθοδικῶς χειροτερεύουσαν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει περιέλθει ὁλόκληρος ἡ Ἑλληνικὴ Ἐργατοϋπαλληλικὴ τάξις.

Αἱ ἀμοιβαὶ καὶ οἱ ὅροι ἐργασίας καθηλοῦνται μέχρις ἀπαθλιώσεως. Αἱ ἀσφαλιστικαὶ ἐγγυήσεις κλονίζονται. Τὰ δικαιώματα φαλκιδεύονται, καταπατοῦνται καὶ ἀπροσχηματίστως ἀφαιροῦνται. Τὸ Ἐθνικὸν εἰσόδημα κατανέμεται ὑπὸ ἀνάλογον κατὰ τὴν αὔξησίν του ἀδικίαν. Ὁ Συνδικαλισμός, ὡς ὄργανον κοινωνικῆς ἐξισορροπήσεως, πλήττεται συνεχῶς.

Κατὰ τῆς τοιαύτης καὶ κοινωνικῶς ἐπικινδύνου καταστάσεως θὰ ἐκπεμφθῇ ἡ σφοδρὰ διαμαρτυρία τὴν προσεχῆ Κυριακήν. Καὶ θὰ προστεθῇ, ὡς συνέπεια πρὸς τὴν γεραιρομένην μνήμην τῶν ἐν Σικάγῳ τοῦ 1866 Ἀγωνιστῶν - Μαρτύρων, ὅτι ὅπου τὰ δικαιώματα καταπατοῦνται ἐκπηδᾷ ἡ θέλησις καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ ἀγῶνος.

Τὸ Δίκαιον ποὺ περιφρονεῖται, παράγει ὀργὴν νομιμοποιημένην καὶ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τὴν βούλησιν.

Ζήτω ἡ Ἐργατικὴ Πρωτομαγιά.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

ΤΟ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΗΚΥΡΩΣΕ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ ΠΟΛΙΤ. ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΟΤΕ

Ἡ ὁλομέλεια τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἠκύρωσεν ὡς παράνομον τὴν ἀπόφαση τοῦ Ὑφυπουργοῦ Συγκοινωνιῶν περὶ πολιτικῆς ἐπιστρατεύσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ΟΤΕ, τὸ ὁποῖον εἶχε κηρύξει ἀπεργία.

Τὸ Συμβούλιον, ἀπεφάνθη ὅτι ἐφ' ὅσον τὸ προσωπικὸν ἐπεστρατεύθη καὶ παρέμεινε στὶς πρότερες θέσεις του δὲν πληροῦνται αἱ προϋποθέσεις τοῦ νόμου 1984)1939 περὶ πολιτικῆς ἐπιστρατεύσεως, ἀντικείμενον τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ προπαρασκευὴ τῆς ἐπιστρατεύσεως καὶ ὄχι ἡ χρησιμοποίησίςτων σὲ ἔργα τῆς εἰδικότητός των, δηλαδὴ στὴ συνέχιση τῆς κανονικῆς των ὑπηρεσίας,τὴν ὁποίαν ἐξετέλουν καὶ πρὸ τῆς ἐπιστρατεύσεως.

ΕΠΙΤΑΓΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ἡ συνένωσις θὰ ἀποστερήσῃ ὡρισμένους ἐξ αὐτῶν τῶν τιμητικῶν τίτλων τοὺς ὁποίους φέρουν; Θὰ εἶναι παιδαριῶδες ἂν ἐσκέφθησαν τοιοῦτον τι. Εἰς τὴν ἡνωμένην συλλογικὴν ὀργάνωσιν θὰ ὑπάρχουν οἱ ἀντίστοιχοι τίτλοι καὶ δὲν ἀπομένει τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ ἀπευθυνθοῦν εἰς τοὺς συναδέλφους διὰ νὰ τοὺς ἐκλέξουν. Ὑπάρχουν τόσαι εὐκαιρίαι διὰ τὴν προσφορὰν ὑπηρεσιῶν εἰς τὰ κοινά. Καὶ ὁ στῖβος τελείως ἐλεύθερος. Καὶ αἱ προϋποθέσεις δι' ὅλους αὐτούς.

Εἶναι ὅθεν καιρὸς πλέον νὰ τεθοῦν κατὰ μέρος τὰ μικροπείσματα καὶ αἱ κακῶς ἐννοούμεναι φιλοδοξίαι. Ἡ προσπάθεια διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς μας προσκρούει ἀπὸ πλευρᾶς μας εἰς τὴν διασπορὰν τῶν δυνάμεών μας. Ἀποτελεῖ αὕτη τὸ καλύτερον «ἀτού» τῶν γνωστῶν κύκλων διὰ τὴν ἁρμοδίως ἐκ μέρους των ὑποστήριξιν τῆς τακτικῆς τῆς παρελκύσεως. Ὅλα τὰ ἐπὶ μέρους ζητήματα δύνανται νὰ εὕρουν τὴν λύσιν των εἰς τὰ πλαίσια τῆς ἡνωμένης ὀργανώσεώς μας. Τὰ γενικὰ ὅμως—ἅτινα εἶναι καὶ τὰ σπουδαιότερα—ὡς ὁ ὀργανισμός,τὸ μισθολογικόν, τὸ ἀσφαλιστικόν — πλήττονται καιρίως ἐκ τῆς ὑφισταμένης διαιρέσεως. Καὶ ὅταν ἀκόμη οἱ ἁρμόδιοι πιεζόμενοι ὑπὸ τῆς ἀδηρίτου ἀνάγκης σκεφθοῦν νὰ ἐπιληφθοῦν τῆς ἐπιλύσεώς των, θὰ χρησιμοποιήσουν κατὰ πολλοὺς τρόπους τὸ πολύτιμο «χαρτὶ» τῆς κατατμήσεώς μας. Ἐπιταγὴ λοιπὸν τοῦ κοινοῦ συμφέροντος ἡ Ἕνωσις.

ΜΙΣΟΥΣ ΠΡΟΣΗΡΜΟΣΜΕΝΟΥΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΣΗΜΕΡΙΝΑΣ ΣΥΝΘΗΚΑΣ ΖΗΤΟΥΝ ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Α.Δ.Ε.Δ.Υ. ἀνεκοινώθη ὅτι κατὰ τὴν μεγάλην δημοσιοϋπαλληλικὴν συγκέντρωσιν τῆς Θεσσαλονίκης τῆς Κυριακῆς ὁ πρόεδρος αὐτῆς κ. Χρ. Ἀποστολάκος ἀνήγγειλεν τὸ νέον μισθολόγιον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιδιώξῃ ἡ Α.Δ.Ε.Δ.Υ. νὰ ἐφαρμοσθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς λύσιν τοῦ μισθολογικοῦ αἰτήματος τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ συνταξιούχων.

Συγκεκριμένως, ἡ Α.Δ.Ε.Δ.Υ. ζητεῖ τὴν καθιέρωσιν τιμαριθμικοῦ μισθολογίου μὲ βάσιν τοὺς κάτωθι μισθούς : Γενικὸς διευθυντὴς 9.000 δραχμάς, διευθυντὴς Α΄ 7.100, διευθυντὴς Β΄ 6.400, τμηματάρχης Α΄ 5.700, τμηματάρχης Β΄ 4.800, εἰσηγητὴς 4.100, γραμματεὺς Α΄3.500, γραμματεὺς Β΄3.000 ἀκόλουθος 2.400, γραφεὺς Α΄ 2.050, γραφεὺς Β΄ 1.600, κλητὴρ Γ΄ 1.400 καὶ κλητὴρ Δ΄ 1.200 δραχμάς. Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω βασικῶν μισθῶν θὰ ὑπολογίζωνται τὰ ἐπιδόματα πολυετίας, τριετιῶν κλπ.